

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 23 juni 2014
(OR. en)**

11258/14

POLGEN 105

NOT

från: De kommande italienska, lettiska och luxemburgska ordförandeskapen
till: Delegationerna

Ärende: Rådets 18-månadersprogram (1 juli 2014–31 december 2015)

För delegationerna bifogas rådets 18-månadersprogram som utarbetats av det kommande italienska, lettiska och luxemburgska ordförandeskapet och den höga representanten, ordförande för rådet (utrikes frågor).

INNEHÅLL

Inledning	8
DEL I – STRATEGISK RAM	9
DEL II – OPERATIVT PROGRAM	15

ALLMÄNNA FRÅGOR

Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen.....	15
Utvidgningsprocessen	16
Västeuropa utanför EU	18
Integrerad politisk krishantering (IPCR)/solidaritetsklausulen	19
Regionalpolitik och territoriell politik	20
Institutionella frågor	21
Rättsstatsprincipen.....	22
Integrerad havspolitik.....	22

UTRIKES FRÅGOR

Den gemensamma handelspolitiken	23
Utrikes- och säkerhetspolitik.....	26
Humanitärt bistånd	35
Kampen mot terrorism.....	36
Europeiskt konsulärt samarbete	37

EKONOMISKA OCH FINANSIELLA FRÅGOR

Ekonomiska frågor	
Ekonomisk politik	38
Finansmarknaderna	40
Beskattning	42
Exportkrediter	43
Budget	44
Egna medel	44
Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen	44
Statistik	45

RÄTTSLIGA OCH INRIKES FRÅGOR

Inrikes frågor	
Viseringar	47
Gränser	47
Schengenområdet	48
Laglig migration	48
Irreguljär migration	50
Asyl	51
Inre säkerhet	52
Narkotika	54
Kampen mot terrorism	54
Tullsamarbete	55
Civilskydd.....	55

Rättsliga frågor	
Grundläggande rättigheter och medborgarskap	56
Skydd av de mest utsatta	57
Den enskildes rättigheter i straffrättsliga förfaranden	57
Ömsesidigt erkännande och minimiregler	58
Europeiska åklagarmyndigheten och Eurojust	58
Civilrätt	58
E-juridik	59
Korruption	59
Rättslig utbildning	59
Den yttre dimensionen av RIF	60

SYSSELSÄTTNING, SOCIALPOLITIK, HÄLSO- OCH SJUKVÅRD SAMT KONSUMENTFRÅGOR

Sysselsättning och socialpolitik	
Sysselsättning och social utveckling	62
Den europeiska planeringsterminen	63
Sysselsättning/arbetsmarknadsfrågor	64
Den sociala dimensionen	64
Socialpolitiska frågor	65
Arbetslagstiftning	65
Arbetsmiljö	66
Jämställdhet	66
Antidiskriminering	67
Den yttre dimensionen av EU:s sysselsättnings- och socialpolitik	67

Hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor	
Folkhälsa	68
Läkemedel och medicintekniska produkter	69
Livsmedel	69

KONKURRENSKRAFT (INRE MARKNADEN, INDUSTRI, FORSKNING OCH RYMDFRÅGOR)

Konkurrenskraft	70
Den inre marknaden	71
Bolagsrätt	72
Bättre lagstiftning	72
Teknisk harmonisering	73
Konsumenter	73
Immaterialrätt	74
Tullunion	74
Industripolitik	76
Små och medelstora företag	77
Forskning och innovation	78
Rymdfrågor	79
Turism	81

TRANSPORT, TELEKOMMUNIKATION OCH ENERGI

Sektorsövergripande frågor	82
Transport	83
Övergripande frågor	83
Luftfart	84
Landtransport	85
Sjötransport	86
Telekommunikationer och den inre digitala marknaden	86
Energi	88

JORDBRUK OCH FISKE

Jordbruk	90
Veterinära frågor, livsmedel och växtskydd	91
Skogsbruk	92
Fiske	93

MILJÖ

Miljöfrågor	94
Klimatförändring	96

UTBILDNING, UNGDOMSFRÅGOR, KULTUR, AUDIOVISUELL POLITIK OCH IDROTT

Allmän utbildning och yrkesutbildning	98
Ungdomsfrågor	100
Kultur	101
Audiovisuella frågor	102
Idrott	103

PROGRAM FÖR RÅDETS VERKSAMHET
UTARBETAT AV DET ITALIENSKA, LETTISKA OCH
LUXEMBURGSKA ORDFÖRANDESKAPET

tillsammans med ordföranden i rådet (utrikes frågor)

och i nära samarbete med kommissionen och

Europeiska rådets ordförande

INLEDNING

Detta dokument innehåller rådets arbetsprogram utarbetat av det kommande italienska, lettiska och luxemburgska ordförandeskapet för perioden juli 2014–december 2015. Det läggs fram i två delar.

Den första delen innehåller den strategiska ramen för programmet och placerar in det i ett större sammanhang, särskilt i fråga om mer långsiktiga mål som även berör de följande tre ordförandeskapsperioderna. Av detta skäl har man, i enlighet med rådets arbetsordning, hållit samråd med det kommande nederländska, slovakiska och maltesiska ordförandeskapet om detta avsnitt.

Den andra delen utgör det operativa programmet, och där anges de frågor som rådet förväntas behandla under 18-månadersperioden. I enlighet med rådets arbetsordning har denna del utformats tillsammans med ordföranden i rådet (utrikes frågor) när det gäller den konstellationens verksamhet under den aktuella perioden och i nära samarbete med kommissionen och Europeiska rådets ordförande.

De tre ordförandeskapen kommer att göra allt för att se till att rådets arbete fungerar smidigt och effektivt. Detta kräver ett mycket nära samarbete mellan de tre ordförandeskapen och mellan dessa och Europeiska rådets ordförande och den höga representanten. De kommer att ha ett mycket nära och konstruktivt samarbete med Europaparlamentet. De tre ordförandeskapen kommer samtidigt att i mycket hög grad förlita sig på ett samarbete med kommissionen som är till ömsesidig nytta och ser fram emot kommissionens bidrag baserade på dess olika arbetsprogram.

DEL I – STRATEGISK RAM

De tre kommande ordförandeskapen kommer att börja arbeta mitt i övergången mellan två mandatperioder. Det nyvalda Europaparlamentet kommer att börja arbeta igen i juli, den nya kommissionen och den nya höga representanten planeras tillträda i november och Europeiska rådet kommer att sammanträda under sin nya ordförande från och med den 1 december 2014.

Under denna period kommer de tre ordförandeskapen att göra allt i sin makt för att göra övergången smidig. De tre ordförandeskapen kommer att bygga upp nära och konstruktiva förbindelser med de nya institutionella aktörerna, för att en normal arbetstakt och den lagstiftande verksamheten ska kunna återupptas så snart som möjligt.

För att de kommande utmaningarna ska kunna hanteras är det av avgörande vikt att institutionerna snabbt kan återuppta sitt arbete och att samarbetet dem emellan fungerar smidigt. Unionen står i begrepp att befästa den politik som gjorde det möjligt att komma igenom krisen. Europeiska unionen måste vara enad, aktiv och effektiv och kunna fatta snabba, välriktade beslut om den ska kunna ta denna process vidare och hantera de nuvarande politiska, ekonomiska och samhälleliga förändringarna. Europeiska rådet driver på utvecklingen av unionens politik. Ett gott samarbete med kommissionen och Europaparlamentet är avgörande för ett lyckat beslutsfattande.

Huvudmålet under de kommande 18 månaderna kommer att vara att helt och hållet komma igenom den ekonomiska och finansiella krisen och att främja unionens tillväxt, stärka unionens kapacitet att skapa fler arbetstillfällen och ta tillvara de digitala möjligheterna, värna de grundläggande rättigheterna och fylla sin funktion i en snabbt föränderlig värld.

I en tid som präglas av hög arbetslöshet i Europa, särskilt bland ungdomar, och där allt fler människor riskerar fattigdom eller social utestängning är det fortfarande en av unionens prioriteringar att **skapa arbetstillfällena** och bekämpa fattigdom och utestängning. Därför kommer tonvikten att ligga på rörlighet, social dialog, skapande av kvalitativa arbetstillfällena, strukturreformer på arbetsmarknaderna samt på investeringar i humankapital genom utbildning och yrkesutbildning. Fokus kommer att ligga på att ge ungdomar ökad egenmakt och stärka deras anställbarhet och på att fullständigt genomföra pågående initiativ för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, särskilt genom ungdomsgarantiprogrammen, ungdomssysselsättningsinitiativet och annan ESF-finansiering.

Uppmärksamhet kommer också att ägnas åt övervakningen av det **sociala skyddet** och utformningen av socialskyddspolitik, det sociala skyddets finansiering och verkningsfullhet, problemet med långtidsvård samt åt pensionernas tillräcklighet.

I ljuset av detta kommer fortsatt prioritet att ges åt den **finansiella stabiliteten** i euroområdet och åt fortsatt budgetkonsolidering för att skapa ett gynnsamt makroekonomiskt klimat. Rådet kommer därför att fortsätta arbetet med att fördjupa och stärka Ekonomiska och monetära unionen i linje med den färdplan med fyra pelare som beskrivs i rapporten från de fyra ordförandena och som godkändes av stats- och regeringscheferna i december 2012. I detta sammanhang är det av yttersta vikt att bankunionen genomförs och fungerar som den ska.

Den ram för förstärkt ekonomisk styrning som har inrättats inom ramen för den europeiska planeringsterminen har inneburit bättre samordning av och samstämmighet inom medlemsstaternas ekonomiska politik och har medfört ökade insatser för att ta arbetet med strukturreformer vidare och genomföra dem. Fem år efter inrättandet av **Europa 2020-strategin**, som syftar till att bygga upp en smart, hållbar och inkluderande ekonomi, kommer de tre ordförandskapen att arbeta för en översyn av strategin som Europeiska rådet ska fatta beslut om på grundval av förslag från kommissionen under 2015.

Tillväxt och skapande av arbetstillfällena är fortfarande några av Europeiska unionens viktigaste frågor. Alla resurser kommer att utnyttjas i arbetet med att stärka de europeiska företagens konkurrenskraft, för en starkare europeisk ekonomi. Europas industri, och däribland SMF, som utgör den europeiska ekonomins ryggrad, är en av de främsta drivkrafterna bakom tillväxt, resultat, arbetstillfällena, innovation och export. De tre ordförandskapen kommer att stödja fastställandet av en ram genom vilken industrins konkurrenskraft systematiskt beaktas inom alla andra politikområden.

Alla ansträngningar kommer att göras för att fullborda den **inre marknaden**, för att dess potential ska kunna utnyttjas till fullo. Rådet kommer att utnyttja den nya mandatperioden för att driva fram en ny strategisk cykel med fokus på fullbordandet av den inre marknaden. Alla förslag under behandling inom ramen för inre marknadsakt II bör slutföras och ytterligare åtgärder kommer att vidtas för att främja en fullt fungerande inre marknad för tjänster.

Det är mycket viktigt för fullbordandet av den inre marknaden och främjandet av Europas konkurrenskraft att den **digitala agendan** slutförs. Internet och digital kommunikationsteknik är kraftfulla redskap i arbetet med att modernisera Europas ekonomi och arbetsmiljöer. I enlighet med Europeiska rådets åtagande från 2013 om att fullborda den digitala inre marknaden senast 2015 kommer unionen att fortsätta främja digital infrastruktur och använda den offentliga förvaltningen som ett instrument för innovativa digitala tjänster, stärka konsumenternas och företagens förtroende för den digitala marknaden, underlätta digital gränsöverskridande handel och säkerställa uppgiftsskydd, främja utvecklingen mot en verklig inre marknad för elektronisk kommunikation och onlinetjänster, främja långsiktiga projekt som molntjänster och öppna data och investera i digitala färdigheter samt stärka nätsäkerheten och uppgiftsskyddet.

Forskning och innovation är av strategisk betydelse för ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning. Därför måste investeringar i denna strategiska sektor stimuleras och det europeiska forskningsområdet vidareutvecklas. Ett smidigt och effektivt genomförande av ramprogrammet för forskning Horisont 2020 samt utnyttjandet av hela dess potential kommer att bidra avsevärt till insatserna på detta område.

På **hälsoområdet** kommer särskild uppmärksamhet att ägnas nödvändigheten av att finna svar på den demografiska förändringen, ökningen av kroniska sjukdomar, utvecklingen av ny hälsovårdsteknik samt patienternas ändrade förväntningar och att uppnå målet hållbara hälsovårdssystem. Det nya folkhälsoprogrammet (2014 - 2020) kommer att spela en framträdande roll i detta sammanhang.

Att **minska mängden onödiga bördor** för företagen är en viktig aspekt av att öka konkurrenskraften. Därför kommer ansträngningar att göras för att säkerställa att EU:s lagstiftning är lämplig och välriktad, genom en effektiv användning av verktyg för smart lagstiftning, såsom konsekvensbedömningar, utvärderingar och samråd med berörda intressenter, särskilt med avseende på SMF och mikroföretag.

En **öppen och rättvis handel** och strategiska partnerskap med viktiga ekonomier är av grundläggande betydelse för att stimulera tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning. Europeiska unionen kommer därför att fortsätta och, där så är möjligt, slutföra förhandlingarna om bilateral handel och investeringar med Förenta staterna, Kanada, Japan och Indien samt fördjupa handels- och investeringsförbindelserna med framväxande ekonomier.

Det är av yttersta vikt för ekonomin, konkurrenskraften, klimatpolitiken och de yttre förbindelserna att en effektiv **energipolitik** utformas. Därför kommer Europeiska unionen att fortsätta driva klimat-, energi- och industripolitiken på ett enhetligt och övergripande sätt. Det är väldigt viktigt att energisektorn blir mer miljövänlig, kostnadseffektiv och säker. För ett minskat energiberoende är det av lika stor vikt att energikällor samt energins leverans och vägar diversifieras som att Europas externa energipolitik inriktas på energitrygghet. Fullbordandet av den inre energimarknaden kommer också att bidra till ökad tillväxt och sysselsättning, samtidigt som ökad effektivitet uppnås genom verklig konkurrens inom detaljhandeln, effektiva sammanlänkningar av överföringsnäten och åtgärder för att möjliggöra investeringar i ny teknik och förebygga koldioxidläckage.

Rådet kommer att fortsätta arbeta med den **klimat-** och energipolitiska ramen för perioden mellan 2020 och 2030 för att se till att EU efter 2020 ligger på rätt kurs för att uppfylla sina klimatmål, särskilt med tanke på FN:s klimattoppmöte i september 2014 och partskonferenserna 2014 och 2015 för FN:s ramkonvention om klimat.

Ökad tillväxt kan också uppnås genom att **miljöhållbarhetsmål** integreras i unionens vidare cykel för ekonomisk styrning och därmed omvandlas till konkreta möjligheter till långsiktig återhämtning och fler gröna arbetstillfällen.

Investeringar i modern **transportinfrastruktur** är avgörande för främjandet av EU:s konkurrenskraft och är en viktig faktor för fullbordandet av den inre marknaden och för att unionens ekonomi ska bli hållbar på lång sikt. Det övergripande målet är att uppnå ett Europa som är helt och hållet sammankopplat över gränser och nätverk och att även mobilisera den privata sektorn i denna successiva uppbyggnadsprocess, vilket gör det nödvändigt att hitta nya former av offentlig-privata partnerskap som även inbegriper innovativa finansiella instrument för den paneuropeiska infrastrukturen.

Området med frihet, säkerhet och rättvisa kommer att utvecklas i fullständig överensstämmelse med de nya strategiska riktlinjer som Europeiska rådet fastställde i juni 2014. Det förväntas omfatta en förbättrad och förstärkt integrerad förvaltning av de yttre gränserna i fullständig överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna. De tre ordförandeskapen kommer i detta sammanhang att arbeta med förstärningen av Schengenregelverket, eventuella nya regler för ömsesidigt erkännande av asylbeslut och idén om att inrätta ett europeiskt system för gränskontrolltjänstemän. Mot bakgrund av det särskilt starka trycket på vissa medlemsstaters nationella asylsystem kommer rådet att fortsätta sina ansträngningar för att främja verklig solidaritet på europeisk nivå samtidigt som principen om medlemsstaternas ansvar respekteras. Också ur denna synvinkel förblir det en av rådets prioriteringar att inrätta en gemensam europeisk migrationspolitik som kan bidra till EU:s tillväxtagenda och som kombineras med en strategi för att påskynda tillväxten i ursprungsländerna. Därför kommer särskilt fokus att läggas på genomförandet av den strategiska planen för laglig migration.

Vad beträffar den inre säkerheten kommer genomförandet av strategin för inre säkerhet och dess eventuella uppföljning kommer att utgöra en central punkt för rådet. Dessutom kommer rådet att sträva efter att slutföra den nya rättsliga grunden för Europol.

Högt uppe på dagordningen för rådet står unionens anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna samt slutförandet av uppgiftsskyddspaketet.

Inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet samt reformen av Eurojust kommer att genomföras som en viktig utveckling inom det europeiska rättsliga området.

Rådet är fast beslutet att gå vidare med Rättvisa för tillväxt och fortsätta med antagandet av relevanta civilrättsliga instrument.

Unionens **utvidgningspolitik** är fortfarande av strategisk betydelse och förblir ett grundläggande verktyg för att främja fred, demokrati och säkerhet i Europa. De tre ordförandeskapen kommer att arbeta för att anslutningsförhandlingarna med länderna på västra Balkan ska tas vidare och kommer att försöka blåsa nytt liv i de pågående förhandlingarna med Turkiet.

De tre ordförandeskapen är fast beslutna att genomföra rådets slutsatser om framtidsutsikterna för de makroregionala strategierna.

Genom EU:s **grannskapspolitik** sätts unionens förmåga att i praktiken agera som en global aktör på prov, och den utgör ett viktigt samarbets- och stödverktyg från unionens sida för ekonomiska, sociala och politiska reformer i länder i öster och söder. De tre ordförandeskapen kommer att se till att ett sådant gensvar är förenligt med de åtaganden som EU gjorde i efterdyningarna av den arabiska våren om att tillhandahålla ytterligare stöd till länder som påbörjat den svåra övergångsprocessen, liksom med de östliga grannländernas förväntningar

På området för **yttre förbindelser** kommer EU:s viktigaste verksamhet liksom under tidigare år att huvudsakligen inriktas på att ta itu med regionala och globala utmaningar och främja EU:s intressen och grundläggande värderingar, i synnerhet mänskliga rättigheter och demokrati, inom EU:s grannskap och utanför det. I detta syfte kommer EU att samarbeta nära med sina bilaterala, regionala och strategiska partner och fortsätta att spela en aktiv roll inom multilaterala forum. Den övergripande strategin kommer att förbli hörnstenen i EU:s verksamhet, så att man uppnår konsekventa insatser och alla alternativ som står till EU:s förfogande kan utnyttjas på bästa sätt.

De tre ordförandeskapen kommer att fästa stor vikt vid främjandet av en gemensam ståndpunkt för EU gällande **utvecklingsagendan** för tiden efter 2015. Rådet kommer att följa pågående och nya humanitära kriser på nära håll och sträva efter att effektivisera EU:s och det internationella samfundets gensvar på dessa kriser.

DEL II – OPERATIVT PROGRAM

ALLMÄNNA FRÅGOR

Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen

Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla är nyckeln till ekonomisk återhämtning och fortsatt utveckling av Europeiska unionens konkurrenskraft. Den ram för förstärkt ekonomisk styrning som har inrättats inom den europeiska planeringsterminen har inneburit bättre samordning av och samstämmighet inom medlemsstaternas ekonomiska politik.

EU behöver en stark och uppdaterad ekonomisk strategi för att ta sig ur krisen och återgå till en hållbar tillväxt med goda arbetstillfällen för alla. I detta avseende och på grundval av rådets erfarenheter med genomförandet av Europa 2020-strategin, den europeiska planeringsterminen och flaggskeppsinitiativen kommer de tre ordförandeskapen att verka för en översyn av Europa 2020-strategin.

De tre ordförandeskapen kommer att se till att denna översyn återspeglar Europa 2020-strategins övergripande karaktär och att den tas upp i alla relevanta rådskonstellationer där var och en fokuserar på aspekter inom sitt behörighetsområde. På området ekonomiska och finansiella frågor kommer rådet bland annat att fokusera på det bidrag som en differentierad och tillväxtvänlig finanspolitisk strategi och ombalanseringen av ekonomin kan ge till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål samt på kopplingarna mellan ekonomisk styrning och Europa 2020-strategin.

På området för sysselsättnings- och socialpolitik kommer tyngdpunkten särskilt att ligga på en bättre samordning av den ekonomiska politiken, sysselsättningspolitiken och socialpolitiken vid uppnåendet av strategins mål, på indikatorerna för sysselsättning, fattigdom och social utestängning samt på kvinnor på arbetsmarknaden. När det gäller konkurrenskraft kommer rådet att arbeta med tillväxtfrämjande åtgärder inom ramen för den inre marknaden, industriell konkurrenskraft, forskning och innovation samt rymdfrågor, med en särskild betoning på "ny tillväxt".

På jordbruksområdet kommer livsmedelsindustrins roll för tillväxten i Europa att beaktas. På området för transport, telekommunikation och energi kommer de tre ordförandeskapen att koncentrera sig på de åtgärder som krävs för att uppfylla relevanta mål i Europa 2020-strategin, fullbordandet av den inre marknaden för energi och den digitala inre marknaden samt infrastrukturens roll för att främja tillväxt. När det gäller miljön kommer de tre ordförandeskapen att lägga tonvikt på resurseffektivitet och andra synergier mellan miljöhållbarhet och agendan för tillväxt och sysselsättning.

På området utbildning och ungdomar kommer de ekonomiska argumenten för utbildning och kamp mot ungdomsarbetslösheten genom allmän utbildning och yrkesutbildning att finnas bland fokusområdena. De tre ordförandeskapen kommer också att främja kulturens och kulturarvets bidrag till uppnåendet av målen för ett smart och hållbart Europa för alla. På hälsoområdet kommer särskild uppmärksamhet att ägnas den roll som forskning och utveckling av innovativa läkemedel och medicintekniska produkter kan spela som ett bidrag till målen i Europa 2020-strategin.

Efter diskussionerna i rådet och det pågående offentliga samrådet förväntas kommissionen lägga fram förslag till uppföljning av Europa 2020-strategin i början av 2015. Därefter kommer Europeiska rådet att se över strategin. De tre ordförandeskapen kommer att stödja Europeiska rådets ordförande genom riktade granskningar av kommissionens förslag inom rådet.

De tre ordförandeskapen kommer utifrån fastställda mekanismer att samordna sig noggrant sinsemellan och med de tre kommande ordförandeskapen för att effektivt planera den europeiska planeringsterminens olika etapper för 2015 och 2016. Terminen kommer att inledas med kommissionens årliga tillväxtöversikt, som är det viktigaste diskussionsunderlaget i rådet. Vid Europeiska rådets möte i juni kommer de landsspecifika rekommendationer som kommissionen lagt fram att godkännas.

Utvidningsprocessen

De tre ordförandeskapen är medvetna om att utvidningen förblir en central politisk linje som fortsätter att stärka Europas fred, demokrati och stabilitet och ger EU bättre möjlighet att ta itu med globala utmaningar. De är därför fast beslutna att fullfölja utvidningsagendan. I överensstämmelse med alla relevanta slutsatser från Europeiska rådet och rådet kommer de att säkerställa ett konsekvent genomförande av den förnyade konsensus om utvidningen som fastställdes vid Europeiska rådets möte i december 2006.

Anslutningsförhandlingarna med Montenegro kommer att föras på grundval av den nya strategin, i syfte att göra ytterligare fortsatta framsteg i förhandlingarna, under förutsättning att Montenegro kan uppfylla förhandlingsramens krav och klara riktmärkena för förhandlingarna.

Ansträngningarna att komma vidare i anslutningsförhandlingarna med Turkiet och för att bibehålla tempot i båda parternas intresse kommer att fortsätta. Rådet kommer att sträva efter att se till att EU förblir ankaret för reformer i Turkiet, särskilt inom områdena rättsstatlighet och grundläggande rättigheter och friheter. EU kommer att uppmuntra Turkiet att göra framsteg med att klara riktmärkena för förhandlingarna, uppfylla förhandlingsramens krav och sina avtalsmässiga skyldigheter gentemot EU och dess samtliga medlemsstater. Den positiva agendan med Turkiet kommer att fortsätta som ett stöd i förhandlingsprocessen och i enlighet med förhandlingsramen och berörda rådsslutsatser. Europeiska unionen kommer att fortsätta att uppmuntra Turkiet att fortsätta att aktivt stödja förhandlingarna för att uppnå en övergripande lösning på Cypernfrågan i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner om Cypern och de principer som unionen bygger på.

Anslutningsförhandlingar med Serbien inleddes i januari 2014, och dessa förhandlingar kommer att föras med utgångspunkt i resultatet av genomgången av regelverket på grundval av den nya strategin, i syfte att göra betydande framsteg i förhandlingarna, under förutsättning att Serbien kan uppfylla förhandlingsramens krav och klara riktmärkena för förhandlingarna.

Även om den isländska regeringen har beslutat att låta anslutningsförhandlingarna med Island vänta är rådet redo att fortsätta förhandlingsprocessen i linje med villkoren i förhandlingsramen i den händelse Island skulle återuppta förhandlingarna.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas det europeiska perspektivet på västra Balkan. Rådet kommer att tillämpa en rättvis och sträng villkorlighet inom ramen för de politiska Köpenhamnskriterierna och stabiliserings- och associeringsprocessen. I enlighet med Thessalonikiagendan kommer stabiliserings- och associeringsprocessen även fortsättningsvis att utgöra den gemensamma ramen för förbindelserna med länderna på västra Balkan fram till deras anslutning. Genom att göra konkreta framsteg med de ekonomiska och politiska reformerna och uppfylla nödvändiga villkor och krav bör de potentiella kandidatländerna på västra Balkan, bedömda utifrån sina egna meriter, kunna uppnå status som kandidatland, med anslutning till Europeiska unionen som slutmål.

Anslutningsförhandlingar med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien kan inledas men är beroende av ett beslut av rådet samt Europeiska rådets godkännande. Under förutsättning att Albanien ges status som kandidatland kommer tidpunkten då anslutningsförhandlingar med Albanien kan inledas att bero på de fortsatta framstegen i reformprocessen, och är avhängig av ett beslut av rådet samt Europeiska rådets godkännande. Utan att det påverkar medlemsstaternas ståndpunkter om Kosovos status bör förhandlingarna om ett stabiliserings- och associeringsavtal med Kosovo slutföras under 2014 och avtalet därefter undertecknas. Rådet kommer att fortsätta att stödja Bosnien och Hercegovinas EU-perspektiv i syfte att slutligen få status som kandidatland i enlighet med principen om rättvis och sträng villkorlighet.

Västeuropa utanför EU

EU kommer ytterligare att förstärka sina nära förbindelser med grannländerna i Västeuropa. Rådet kommer särskilt att under det andra halvåret 2014 se över sina förbindelser med de tre EES- och Eftastaterna (Norge, Island och Liechtenstein) samt Schweiz och anta slutsatser som kommer att utgöra grunden för att vidareutveckla förbindelserna med dessa tre länder under 2015. EU måste ägna särskild uppmärksamhet åt förbindelserna mellan EU och Schweiz efter folkomröstningen den 9 februari 2014 vars resultat potentiellt kan undergräva avtalet om den fria rörligheten för personer, och på så sätt ifrågasätta de sju bilaterala "I-avtalen" från 2002 samt Schweiz associering till Schengenregelverket och Dublinregelverket. Detta måste göras med tanke på EU:s avsikt att komplettera det nuvarande systemet med ett stort antal sektorsavtal med Schweiz med en institutionell ram. Dessutom har EU för avsikt att stärka förbindelserna med Andorra, Monaco och San Marino genom förhandlingar om ett eller flera associeringsavtal.

EU har för avsikt att med de tre EES- och Eftastaterna, Norge, Island och Liechtenstein, ingå avtal eller protokoll om en förlängning av ländernas finansiella bidrag för att minska de ekonomiska och sociala klyftorna inom EES och att inleda eller slutföra förhandlingar om ytterligare liberalisering av handeln med jordbruksprodukter. Eftersom de flesta av EU:s grannländer i Västeuropa helt eller delvis deltar i den inre marknaden kommer EU att fortsätta ansträngningarna för att sörja för att alla deltagare på den inre marknaden tillämpar och tolkar EU:s framväxande regelverk homogent och samtidigt.

Integrerad politisk krishantering (IPCR)/solidaritetsklausulen

Rådet kommer att fortsätta arbetet med det gemensamma förslaget till rådets beslut om arrangemangen för unionens genomförande av solidaritetsklausulen¹ (artikel 222 i EUF-fördraget). Enligt denna klausul ska unionen och dess medlemsstater handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. När rådets beslut har antagits kommer de tre ordförandeskapen att sörja för genomförande och regelbunden översyn enligt definitionen i beslutet.

Rådet kommer parallellt att fortsätta att utveckla de EU-arrangemang för integrerad politisk krishantering (IPCR) som rådet godkände den 25 juni 2013. Arbetet kommer att vara inriktat på de viktigaste stödverktögen för IPCR (t.ex. webbplattformen för IPCR) och beredskapsverksamhet i syfte att ta fram ett riktgivande program med stöd av sakkunniga från medlemsstaterna, rådets generalsekretariat, kommissionen och utrikestjänsten. Den integrerade politiska krishanteringen kan även behöva anpassas för att stödja arrangemangen för genomförande av solidaritetsklausulen när ett beslut väl har antagits.

Gruppen Ordförandeskapets vänner (arrangemang för integrerad politisk krishantering och genomförande av solidaritetsklausulen) kommer att fortsätta arbetet med behandlingen av dessa två ärenden i enlighet med det mandat som fastställts av Coreper.

¹ I artikel 222.3 i EUF-fördraget uppmanas rådet att på grundval av ett gemensamt förslag från kommissionen och den höga representanten anta ett beslut om närmare bestämmelser för hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen.

Regionalpolitik och territoriell politik

Regionalpolitiken har blivit ett allt viktigare strategiskt EU-investeringsinstrument för att uppfylla målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning genom att koncentrera resurserna på målen i Europa 2020-strategin och skapa kopplingar till ekonomisk styrning och stärka territoriella element för att bättre utnyttja tillväxtpotentialen hos olika territorier. För att den nya reformen ska kunna ge avsett resultat krävs det en bättre samordning och uppföljning för att diskutera faktiska resultat och att identifiera möjliga områden där denna politik kan utvecklas i framtiden.

Arbetet på området för regionalpolitik och territoriell politik kommer att koncentreras på fem delområden: utvärderingen av resultaten från 2007–2013 och inledningen av programmen för 2014–2020, en utvärdering av hur unionens mål om territoriell sammanhållning inbegripet den makroregionala strategin har genomförts som en strategisk ram, genom en utvärdering av EU:s territoriella agenda 2020 och den fortsatta utvecklingen av programmet för städer i EU, inledandet av en strategisk debatt om utvecklingsscenarioer för territoriet på lång sikt och stöd till en strukturerad politisk debatt om sammanhållningspolitiken, konsolidering av det ramverk av rättsliga bestämmelser till stöd för en bättre integration av gränsområden, där man särskilt tar upp de små och medelstora städernas situation och deras roll i stads- och regionalpolitiken.

Dessa mål kommer att omsättas i följande verksamhet: en uppföljning av det arbete som har gjorts under rådets tidigare ordförandeskap, med beaktande av kommissionens sjätte sammanhållningsrapport och önskemål från Europeiska rådet samt förordningarna för perioden 2014–2020 när det gäller den strategiska och politiska debatten om sammanhållningspolitiken, ett fortsatt stöd till det mellanstatliga samarbetet på grundval av EU:s territoriella agenda 2020 och Leipzigstadgan och en förbättring av dess kopplingar till gemenskapens politiska ram. Syftet är att se över läget när det gäller genomförandet av unionens mål om territoriell sammanhållning och att stärka kopplingen mellan territoriell sammanhållning och politiken för städer samt mellan territoriell sammanhållning och ekonomisk styrning.

Följande frågor kommer att undersökas närmare genom ett integrerat och handlingsinriktat arbetssätt:

Möjligheterna till att säkerställa en mer systematisk politisk debatt om sammanhållningspolitiken i dess tre integrerade dimensioner (ekonomisk, social och territoriell dimension).

Främjande av samarbete på flera nivåer genom att använda makroregionala strategier för att säkerställa regional potential, ett starkt EU-sammanhang och konsekvens med insatser inom europeiska initiativ.

Utveckling av en eventuell europeisk territoriell vision och ett europeiskt territoriellt perspektiv för 2050 på grundval av vetenskapliga och analytiska arbetsscenarier och arbetsperspektiv.

Rådet, som noterar de makroregionala strategiernas mervärde, vilket Europeiska rådet har bekräftat, kommer att verka för ett genomförande av den makroregionala strategin för området kring Adriatiska havet och Joniska havet och utarbetandet av en EU-strategi för Alperna och fortsätta att följa genomförandet av befintliga makroregionala strategier.

Effektiv förbättring av ramen till stöd för inrättandet av integrerade gränsområden.

Politiska debatter och diskussion om konkreta erfarenheter i samband med agendan för städer.

Uppmärksammande av de små och medelstora städerna med särskild hänsyn till deras roll för den gemensamma territoriella utvecklingen, även i innerstäder, deras ekonomiska tillväxtpotential och deras roll i gränsöverskridande storstadsområden.

Institutionella frågor

En ny institutionell cykel kommer att inledas i juli 2014 med ett nyvalt parlament, vilket kommer att följas upp av utnämmandet av en ny kommission och en ny ordförande för Europeiska rådet. Mot denna bakgrund kommer rådet att uppmanas att ta itu med flera institutionella frågor. Den viktigaste prioriteringen kommer att vara att ta upp medborgarnas tveksamhet och att föra den europeiska politiken närmare dem genom att skapa ett "bättre Europa". Rådet kommer att arbeta för att integrera begreppet ett "bättre Europa" i de viktigaste verksamhetsområdena, särskilt i EMU och den inre marknaden, konkurrenskraft, tillväxt och innovation, med vederbörlig hänsyn till de viktiga principerna om subsidiaritet, ansvarsskyldighet och proportionalitet.

Inom denna ram kommer de tre ordförandeskapen att försöka identifiera eventuella operativa metoder för att intensifiera det interinstitutionella samarbetet.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta för fullbordandet av EU:s anslutning till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Reformen av domstolen kommer även i fortsättningen att prioriteras av rådet. De tre ordförandeskapen kommer att se till att de nödvändiga formaliteterna fastställs så att domstolen på ett effektivt och ändamålsenligt sätt kan fullgöra sina grundläggande uppgifter.

Rådet kommer i nära samarbete med Europeiska utrikestjänsten att verka för att öka EU:s synlighet i världen, att konsolidera dess roll som global aktör och att stärka en övergripande strategi för de mångskiftande och kraftfulla instrumenten inom EU:s yttre åtgärder, utgående från rådets slutsatser om översynen av utrikestjänsten.

Rättsstatsprincipen

Rådet kommer att nära följa den kommande utvecklingen av en möjlig ny ram för att stärka rättsstatsprincipen som syftar till att lösa framtida systemhot mot rättsstatsprincipen inom medlemsstaterna innan villkoren för aktivering av den mekanism som anges i artikel 7 i EU-fördraget har uppfyllts.

Integrerad havspolitik

De tre ordförandeskapen är medvetna om havens och oceanernas betydelse för den europeiska ekonomin och kommer, inom ramen för den integrerade havspolitiken, att uppmuntra genomförandet av agendan för blå tillväxt för att stödja den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen. Särskild uppmärksamhet behöver ägnas åt främjande av innovation för att stödja spridning på marknaden av teknik för förnybar energi samt att bidra till en hållbar användning av Europas marina resurser. Antagandet av EU:s strategi för sjöfartsskydd kommer att innebära krav på en handlingsplan som behöver genomföras genom ett heltäckande och sektorsövergripande sätt att hantera sjöfartsskyddsfrågor, i synnerhet när det gäller maritim situationsmedvetenhet.

UTRIKES FRÅGOR

Den gemensamma handelspolitiken

En öppen och rättvis handel är ett centralt instrument för att stimulera tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning. En öppnare marknad och ökade handels- och investeringsflöden är grundläggande för att främja tillväxt och ekonomisk återhämtning i hela EU, i linje med behoven inom industripolitiken och annan EU-politik för att skapa en sammanhängande ram för den ekonomiska återhämtningen.

EU:s handelspolitik bör fortsätta att säkerställa ett upprätthållande av EU:s rättigheter enligt gällande regler och främja tillträdet till världsmarknaderna. I detta avseende kommer ordförandeskapen att ge sitt fulla stöd till EU:s marknadstillträdesstrategi som spelar en grundläggande roll för att identifiera och minska de hinder som europeiska exportörer möter. Dessutom kommer en strategisk diskussion med särskild fokus på icke-tariffära handelshinder att främjas.

Strategiska partnerskap med de större ekonomierna är centrala för att upprätthålla tillväxt och skapa sysselsättning i hela Europeiska unionen. EU kommer därför att fortsätta och, där så är möjligt, slutföra förhandlingarna om bilateral handel och investeringar med Förenta staterna, Japan och Kanada, samt fördjupa handels- och investeringsförbindelserna med framväxande ekonomier.

EU fortsätter att helhjärtat stödja ett starkt, regelbaserat multilateralt handelssystem. I detta avseende ska ordförandeskapen fortsätta att ge sitt fulla stöd till det multilaterala handelssystemet samt framstegen inom utvecklingsagendan från Doha – inbegripet ratificering och genomförande av avtalet om förenklade handelsprocedurer samt förvaltning av agendan efter Bali – på grundval av beslut som fattas vid WTO:s nionde ministerkonferens. De tre ordförandeskapen kommer att utarbeta och samordna EU:s ståndpunkt, särskilt med tanke på WTO:s tionde ministerkonferens 2015. Med tanke på den grundläggande roll som ett utvidgat WTO-medlemskap kan spela för att stärka reglerna för multilateral handel och kampen mot protektionism kommer vidare de tre ordförandeskapen att främja pågående anslutningsförhandlingar, däribland – men inte uteslutande – med Algeriet, Azerbajdzjan, Bosnien och Hercegovina, Kazakstan och Serbien.

Utöver WTO:s multilaterala förhandlingar kommer de tre ordförandeskapen även att främja avslutandet av förhandlingar på plurilateral bas. I detta hänseende kommer ingåendet av tjänstehandelsavtalet, som torde nå ett avgörande skede under de tre ordförandeskapen, att vara av den största betydelse. Andra områden utanför det samlade åtagandet där framsteg kan göras är lanseringen av initiativet för miljövaror och miljötjänster samt slutförandet av ITA-översynen.

Ett centralt verktyg för att främja utarbetandet av globala regler är skapandet av ett omfattande nätverk av ambitiösa och välavvägda handels- och investeringsavtal. I detta sammanhang utgör regionala och bilaterala avtal centrala medel för att öka EU:s synlighet och inflytande i dess grannskap, där de främjar stabilitet, välfärd samt europeiska normer och värden.

Med tanke på betydelsen av förbindelserna med vårt grannskap kommer vi att eftersträva framsteg när det gäller att inleda och föra framåt förhandlingar om djupgående och omfattande frihandelsavtal med partnerländer vid Medelhavets södra stränder, särskilt Marocko, Jordanien, Tunisien och – när villkoren är uppfyllda – Egypten. Likaledes kommer vi att eftersträva framsteg med genomförandet av djupgående och omfattande frihandelsavtal med Georgien, Moldavien och Ukraina samt när det gäller att ytterligare fördjupa samarbetet med andra länder inom det östliga partnerskapet för att fastställa framsteg vid nästa toppmöte 2015.

Eftersom regional integration i alla områden i världen bidrar till att främja stabilitet, skapa välstånd och hantera globala utmaningar kommer EU att fortsätta att driva förhandlingarna med Asean-länderna.

Efter ingåendet av ett handelsavtal med Singapore är målet nu att påskynda förhandlingarna med Vietnam, Thailand och Malaysia samt att verifiera villkoren för inledandet av förhandlingar med andra partner i regionen, såsom Indonesien, Filippinerna och Brunei. Vidare kommer de tre ordförandeskapen att fullt ut stödja och främja förhandlingarna om investeringsavtal med Myanmar/Burma och Kina. När det gäller Mercosur och Gulfstaternas samarbetsråd kommer EU att fortsätta förhandlingarna för att ingå ett övergripande, ambitiöst och välavvägt avtal i linje med den aktuella interregionala strategin.

Man kommer även att ägna särskild uppmärksamhet åt att föra framåt och ingå avtal om ekonomiskt partnerskap, särskilt med Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC) samt med andra länder med vilka förhandlingar eller förfaranden för avtalens tillämpning fortfarande pågår. I detta hänseende inser EU behovet av att beakta dess partners olika utvecklingsnivåer och att bistå dem med fullgörandet av deras åtaganden genom lämpligt tekniskt stöd och handelsstöd.

Rådet kommer att följa förfarandena och agera på den nivå som är mest effektiv för att främja lagstiftningsincitament som läggs fram inom ramen för EU:s nuvarande agenda för den externa handelspolitiken till förmån för samtliga EU-parter och för att säkerställa EU-industrins konkurrenskraft och EU-marknadens öppenhet. Förbindelserna med det nya Europaparlamentet kommer att vidareutvecklas och stärkas, särskilt när det gäller anordnandet av trepartsmöten.

Vidare kommer de tre ordförandeskapen att främja en översyn av rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av produkter med dubbla användningsområden i syfte att garantera säkerhet och konkurrenskraft på detta känsliga område, såsom förespråkas i Europeiska kommissionens grönbok från 2011 *System för exportkontroll för produkter med dubbla användningsområden från Europeiska unionen*.

Rådet kommer även att ta upp frågan om råmaterial och utvecklingen på detta område. De pågående diskussionerna om hållbar utveckling, vilken har fått ökad betydelse för de nationella parlamenten och Europaparlamentet under den gångna mandatperioden, inom handelspolitiken kommer även att fortsätta under de tre ordförandeskapen.

Utrikes- och säkerhetspolitik

Huvudmålet att uppnå konsekvens i EU:s utrikespolitik och yttre åtgärder, i enlighet med Lissabonfördraget, kommer att vara den ledande principen för EU:s verksamhet även under 2014–2015. Även om dessa prioriteringar för de kommande ordförandeskapen ännu inte har bekräftats kommer dessa verksamheter att, liksom under föregående år, i stort inriktas på att ta itu med regionala och globala utmaningar och på att främja EU:s intressen och värderingar, särskilt demokrati, grundläggande rättigheter, stabilitet, säkerhet och välbefinnande i EU:s grannskap.

Det kommer att vara av avgörande betydelse att det viktiga arbetet med verktygen för att uppnå dessa mål tas vidare. Bland annat kommer detta att innebära att se till att den övergripande strategin förblir en hörnsten i EU:s verksamhet så att EU:s samtliga valmöjligheter kan utnyttjas på bästa sätt samt att den höga representanten/vice ordföranden Catherine Ashton's översyn av Europeiska utrikestjänsten och den efterföljande uppföljningen utnyttjas för att befästa och förstärka den värdefulla funktion som Europeiska utrikestjänsten fyller när det kommer till att åstadkomma enhetlighet och uppnå mål.

Lika viktigt kommer det att vara att bygga vidare på redan väletablerade partnerskap med viktiga befintliga och nya globala aktörer och särskilt att fördjupa de strategiska partnerskapen med USA, Brasilien, Kanada, Kina, Indien, Japan, Sydkorea, Mexiko och Sydafrika. Det strategiska partnerskapet med Ryssland kommer att behöva ses över mot bakgrund av händelserna i Ukraina, och framför allt på Krim. Att befästa och stärka ömsesidigt gynnsamma samarbeten med regionala organisationer kommer också att vara en viktig prioritering. Att stödja och komplettera arbetet inom multilaterala organisationer som FN kommer att förbli en viktig programpunkt för EU:s verksamhet.

Europeiska unionens södra och östra grannskap kommer att fortsätta stå i centrum för uppmärksamheten, både i och med att dessa områden är prioriterade i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och med tanke på den pågående händelseutvecklingen i båda regionerna.

Situationen i det södra grannskapet kommer fortsatt att stå högt upp på dagordningen. EU:s övergripande mål förblir att stödja långsiktig demokratisk förändring i regionen genom de olika internationella och lokala mekanismer som redan inrättats, framför allt att upprätta inkluderande demokrati som gör det möjligt för det civila samhället och för kvinnor att ge sitt viktiga bidrag. Fokus kommer sannolikt att ligga på vissa övergångsländer eller länder där det råder konflikt eller instabilitet.

Framför allt i fråga om Syrien kommer EU att föra ett nära samarbete med sina partner för att stödja framsteg eller slutsatser som nås genom Genève II-processen och som syftar till att få ett slut på våldet och säkra en legitim politisk övergång. Dessutom kommer en viktig del av EU:s insatser att bestå av att ta itu med den humanitära situationen och uppmana andra att göra detsamma. Ett annat huvudområde för arbetet kommer att vara att minska risken för politiska och säkerhetsrelaterade spridningseffekter till grannländer som Libanon och Jordanien och den destabiliserande effekten av stora mängder anländande flyktingar. Irak kommer att kräva fortsatt uppmärksamhet med tanke på att landet befinner sig i en kritisk period med regeringsbildande efter valet i april 2014 och dessutom står inför ett allt allvarligare uppror.

EU kommer även fortsättningsvis att behöva följa händelseutvecklingen i Egypten noga och arbeta med en ny ledning för att återupprätta ett fullständigt samarbete – något som hindrats av den senaste tidens händelser – och samtidigt finna sätt att se till att demokratiska landvinningar inte går förlorade. I Libyen kommer EU-diplomatin och EU-programmen att sättas på prov i arbetet med att hjälpa till att stärka de statliga institutionerna och hjälpa de centrala myndigheterna att hantera de risker som är förknippade med milisens frammarsch och splittringarna inom landet. Tunisiens unga demokrati kommer att behöva stödjas med tanke på de utmaningar den står inför. Detta är grundläggande för att visa att den arabiska våren har gett positiva resultat och statuera exempel för andra länder som befinner sig i ett övergångsskede.

EU kommer att fortsätta arbeta aktivt, bland annat inom Mellanösternkvartetten, för en rättvis och varaktig lösning på Israel–Palestina-konflikten. EU står i detta hänseende helt och hållet bakom USA:s och parternas ansträngningar. De nuvarande diskussionerna innebär en unik möjlighet som måste tas tillvara för att båda parter ska kunna genomföra en tvåstatslösning. EU har åtagit sig att föreslå ett helt nytt stödpaket som skulle kunna genomföras så snart en överenskommelse om slutlig status har nåtts.

För att komplettera den multilaterala inriktningen på samarbetet mellan EU och Gulfstaterna kommer EU att vidareutveckla sina politiska kontakter med enskilda Gulfstater.

På regional nivå kommer EU att behöva ta itu med följderna av instabiliteten, bland annat genom att fortsätta arbeta inom ramen för unionen för Medelhavsområdet och genom att stärka förbindelserna med Arabförbundet. Framför allt kommer EU att behöva undersöka hur man kan minska hotet från den organiserade brottsligheten, som utnyttjar instabiliteten i Mellanöstern och Nordafrika för människohandel, olaglig migration och annan olaglig verksamhet. EU kommer också att behöva samarbeta med internationella partner för att motverka den ökade sekterismen och terroristhotet från uppkommande grupper med anknytning till al-Qaida som är verksamma i Syrien och på andra håll i regionen.

Inom det östra grannskapet kommer det att vara avgörande att följa upp resultaten från toppmötet inom det östliga partnerskapet i Vilnius i november 2013, framför allt vad gäller undertecknandet och genomförandet av associeringsavtalen och de djupgående och omfattande frihandelsområdena med Georgien, Republiken Moldavien och Ukraina. Det kommer att vara viktigt att säkerställa att dessa avtal ger resultat för alla sidor. Det fjärde toppmötet inom det östliga partnerskapet som ska hållas i Riga i maj 2015 kommer att ge tillfälle att utvärdera de framsteg som gjorts med politisk associering och ekonomisk integration och vidareutveckla förbindelserna mellan EU och dess östliga partner. Med utgångspunkt i principen om differentiering inom det östliga partnerskapet kommer EU att försöka främja bättre relationer med andra östeuropeiska partnerländer, bland annat Armenien och Azerbajdzjan.

Efter undertecknandet av de återstående bestämmelserna i associeringsavtalet med Ukraina, som inbegriper ett djupgående och omfattande frihandelsområde, kommer EU att föra ett nära samarbete med Ukraina för att se till att avtalet genomförs. EU kommer att fortsätta stödja Ukrainas suveränitet, oberoende och territoriella integritet och främja landets politiska och ekonomiska stabilisering. EU kommer att fortsätta genomföra sitt stöd till nödvändiga reformer, särskilt reformer av den civila säkerhetssektorn och energisektorn.

Vad gäller utdragna konflikter kommer EU att fortsätta samarbeta nära med OSSE och andra berörda partner med framstegen mot en hållbar lösning på konflikterna i Republiken Moldavien, Georgien och om Nagorno-Karabach.

Att främja stabilitet, säkerhet och välbefinnande på västra Balkan kommer även fortsättningsvis att vara en viktig prioritering för EU. Vad gäller Serbien/Kosovo återstår mycket arbete med det fortsatta genomförandet av alla de överenskommelser som träffades inom ramen för den EU-ledda dialogen. Ytterligare framsteg med normaliseringen av förbindelserna kommer att göra det möjligt för både Serbien och Kosovo att fortsätta närma sig EU i samma takt som tidigare. Det kommer att krävas fortsatta kontakter med Bosnien och Hercegovina för att ta itu med landets akuta socioekonomiska utmaningar och främja ett fortsatt närmande till EU. Den politiska dialogen i Fyrom och Albanien kommer att behöva följas noga. Det kommer fortfarande att vara viktigt med engagemang på plats (exempelvis verktyg för stöd inför anslutningen i Bosnien och Hercegovina och Eulex i Kosovo).

EU kommer att upprätthålla och stärka sin politiska dialog med Turkiet, särskilt med avseende på samarbetet i regionen. Vår övergripande ambition är fortfarande att uppmuntra Turkiet till fortsatt utveckling av sin utrikespolitik i samordning med EU, i enlighet med förhandlingsramens principer.

EU kommer att upprätthålla nära förbindelser med de länder i EU:s omedelbara grannskap som inte eftersträvar EU-anslutning. EU kommer att arbeta med att förbättra rättssäkerheten för både ekonomiska aktörer och medborgare genom att förespråka en enhetlig tillämpning av relevant EU-lagstiftning på den inre marknaden, som även omfattar EES-länderna och Schweiz. Samtidigt kan förhandlingar om associeringsavtal med Andorra, San Marino och Monaco bidra till en starkare integration av dem på den inre marknaden.

USA kommer att förbli en viktig och nödvändig partner i så gott som alla aspekter av EU:s yttre åtgärder. Framsteg med det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar kommer att prioriteras. EU ser även fram emot att stärka samarbetet med USA ännu mer i fråga om energitrygghet, klimatförändringar, uppgiftsskydd och it-säkerhet.

De interregionala förbindelserna med Latinamerika och Västindien kommer att stärkas ytterligare i och med det andra toppmötet mellan EU och Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater, som ska hållas i Bryssel 2015. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas säkerhetsfrågor i samband med inledningen av EU:s säkerhetsstrategi för Centralamerika och Västindien.

Förbindelserna med subregionala grupper (Sica, Cariforum, Mercosur och Stillahavsalliansen) kommer också att fördjupas. EU kommer också att fortsätta stärka de bilaterala förbindelserna med länderna i regionen, särskilt dess strategiska partner (Mexiko och Brasilien).

Det strategiska partnerskapet med Ryssland kommer att behöva ses över mot bakgrund av händelseutvecklingen i Ukraina, och framföra allt på Krim, och i andra länder i det gemensamma grannskapet. EU kommer inte att erkänna Rysslands olagliga annektering av Krim. EU kommer att fortsätta uppmana Ryssland att stödja stabilitet och säkerhet i Europa i linje med Helsingforsöverenskommelsen, Parisstadgan och OSSE:s och Europarådets principer och instrument. EU och Ryssland har ett gemensamt intresse av att samarbeta i globala frågor som klimatförändringar, terrorism och inom G20, samt i internationella säkerhetsfrågor som Syrien, Irans kärntekniska program och fredsprocessen i Mellanöstern. EU kommer att fortsätta uppmana Ryssland att respektera de åtaganden landet gjort i WTO.

EU kommer alltså att engagera sig i länderna i Centralasien, bland annat genom att hjälpa dem hantera säkerhetsrelaterade utmaningar och andra utmaningar som följer av nedtrappningen av den internationella säkerhetsnärvaron i Afghanistan i år. Till de övriga utmaningarna hör kampen mot terrorism och narkotikahandel, energi, tryggad vattenförsörjning samt regionalt samarbete, och de kommer att hanteras både bilateralt och i säkerhetsdialogen mellan EU och Centralasien. EU kommer att fortsätta bistå Kazakstan i associeringssamtalen med Världshandelsorganisationen (WTO) och uppmuntra Uzbekistans steg i denna riktning. Viktiga val kommer att äga rum under 2015 och EU kommer att följa med noga och bistå på lämpligt sätt. Strategin för EU–Centralasien kommer att ses över i början av 2015.

Globala och regionala utmaningar, som t.ex. att ta itu med problem på området för icke-spridning, piratdåd, terrorism och hot mot it-säkerheten kommer att utgöra en viktig dimension av arbetet med att utöka EU:s samarbete med Kina och Indien.

Överenskommelsen i november 2013 mellan E3/EU+3 och Iran om en gemensam handlingsplan innebar ett första steg mot ökat förtroende. De största farhågorna gällande Irans kärntekniska program togs upp och överenskommelsen utgör ett viktigt bidrag till EU:s regionala mål för säkerhet och icke-spridning. Sedan den gemensamma handlingsplanen började genomföras den 20 januari 2014 i och med ett beslut av rådet (utrikes frågor), inledde E3/EU+3 och Iran nya förhandlingar i syfte att nå fram till en överenskommelse om en övergripande lösning på frågan om Irans kärntekniska verksamhet. Flera samtalsomgångar mellan E3/EU+3 och Iran ägde rum i Wien. EU kommer att fortsätta engagera sig i dessa diplomatiska ansträngningar för att finna en långsiktig övergripande lösning som fullständigt beaktar det internationella samfundets farhågor gällande den uteslutande fredliga karaktären av Irans kärntekniska program.

Att bidra till Afghanistans statsbyggnads- och övergångsprocess kommer att vara en viktig prioritering inför president- och parlamentsvalen 2014 och 2015, Isafs tillbakadragande och Natos uppföljningsuppdrag. Stöd till ett fullständigt genomförande av Tokyoramen för ömsesidig ansvarighet och eventuella fredssamtal under den nya förvaltningen kommer att vara av avgörande vikt. En mer övergripande strategi som kombinerar olika EU-instrument och medlemsstatsinstrument borde ge vägledning för den planerade EU-strategin för Afghanistan, även vad gäller rättsstatlighet och civila övervakningsoperationer, med bidrag från Europeiska unionens polisuppdrag. Färdigställandet av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling kvarstår som ett viktigt mål, liksom fortlöpande EU-stöd på regional nivå, bland annat genom "Heart of Asia"-processen, för att uppmuntra Afghanistans grannländer till konstruktiva bidrag.

I Pakistan kommer EU att arbeta med genomförandet av den femåriga åtagandeplanen och för utvecklingen av bredare förbindelser.

I Bangladesh kommer EU att fortsätta övervaka situationen vad gäller samhällsstyrning och mänskliga rättigheter samtidigt som man uppmuntrar de två största politiska partierna att delta i en genuin dialog, vilket bör göra det möjligt att hålla öppna, inkluderande och trovärdiga val.

EU kommer att upprätthålla sitt stöd för den pågående övergången i Myanmar/Burma, med utgångspunkt i resultatet av det första mötet i expertgruppen för EU och Myanmar i november 2013.

EU:s samarbete med Myanmar/Burma kommer också att vara viktigt inom ramen för landets ordförandeskap för Asean under 2014. EU kommer att intensifiera sitt engagemang i Asean med hjälp av det 20:e utrikesministermötet mellan EU och Asean som ska hållas 2014, för att komma vidare med sin breda samarbetsagenda.

EU kommer att utnyttja det tionde Asem-toppmötet som ska hållas i oktober 2014 och det 12:e Asem-utrikesministermötet som ska hållas i november 2015 för att framföra ett kraftfullt budskap om åtagande gentemot Asien. EU kommer noga att följa utvecklingen på området för säkerheten i Asien. EU kommer att fortsätta stärka sina förbindelser med länderna i Stillahavsområdet och regionala organisationer genom politisk dialog på hög nivå.

Toppmötet mellan EU och Afrika i april 2014 visade hur brett och djupgående partnerskapet är och förklaringen från toppmötet och färdplanen för 2014–2017, som utgör ramen för det kontinentala samarbetet, kommer att ligga till grund för framtida åtgärder.

Genomförandet av EU:s nya strategi för Guineabukten till stöd för regionala insatser för att hantera säkerhetsutmaningar i denna del av Afrika kommer att innebära ett viktigt steg i EU:s partnerskap med Afrika om fred och säkerhet.

Fortsatt bistånd (militärt och diplomatiskt) för att bidra till att upprätthålla och förbättra säkerheten i Centralafrikanska republiken, Demokratiska republiken Kongo och området kring de stora sjöarna, Sydsudan, Somalia och Mali kommer att vara av avgörande vikt. Afrikas horn och Sahelregionen kommer också att stå kvar högt upp på dagordningen i uppföljningen av 2013 års Mali- och Somaliakonferenser. Valstöd och valövervakning kan också bli en nyckelverksamhet. I Afrikas horn kommer genomförandet av EU:s strategiska ram, som antogs i november 2011, att fortsätta vara en prioritet. EU kommer särskilt att inrikta sig på att hitta en fredlig och varaktig lösning på den inre konflikten i Sydsudan, som riskerar att få allvarliga negativa spridningseffekter i regionen. EU kommer också att fortsätta uppmärksamma Somalias politiska stabiliseringsprocess och agenda för statsbyggande, kampen mot piratdåd (Eunavfor Atalanta) och förstärkningen av stödet till säkerhetssektorn i Somalia (EUTM Somalia, Eucap Nestor). Under hela 2014 innehar EU ordförandeskapet för kontaktgruppen mot piratverksamhet utanför Somalias kust (CGPCS). GSFP-uppdrag i Afrika, såväl pågående som nyinledda, kommer att förbli en viktig del av EU:s engagemang.

EU kommer att utnyttja de möjligheter som erbjuds genom det sjunde toppmötet mellan EU och Sydafrika och andra viktiga politiska evenemang under 2014 och 2015 – från det gemensamma rådet för samarbete mellan EU och Sydafrika till den politiska dialogen och säkerhetsdialogen och upp till den politiska dialogen på ministernivå – för att visa hur starkt och vittgående det strategiska partnerskapet med Sydafrika och regionen är.

Ett huvudmål kommer att vara att göra framsteg med de relevanta aspekterna av rådets slutsatser från december 2013, framför allt att öka den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens effektivitet, synlighet och genomslag. Detta bör inbegripa tillhandahållande av mer stöd till säkerhetspartner och regionala organisationer med avseende på gemensamma utmaningar såsom terrorism, internationell brottslighet och piratdåd samt kapacitetsuppbyggnad genom utbildning, rådgivning, utrustning och resurser när så är lämpligt och i nära samarbete med partner som FN, Nato och Afrikanska unionen. Rådet kommer att utarbeta en rapport som bygger på bidrag från kommissionen, den höga representanten och Europeiska försvarsbyrån, och som kommer att ligga till grund för Europeiska rådets bedömning av framstegen i juni 2015.

Andra mål kommer att vara att förbättra EU:s snabbinsatsförmåga för att utnyttja de rätta civila och militära tillgångarna och korrekt hantera säkerhetsutmaningarna, framför allt de som uppstår till följd av kopplingar mellan interna och externa utmaningar. Detta kommer att kräva att man bland annat arbetar vidare med ramen för EU:s politik för it-försvar och EU:s strategi för sjöfartsskydd (från och med juni 2014) samt utnyttjar samverkan mellan GSPF och aktörer inom områdena för frihet, säkerhet och rättvisa för att ta itu med övergripande frågor som irreguljär migration, organiserad brottslighet och terrorism.

Det är sannolikt att hanteringen av globala faktorer som direkt eller indirekt påverkar staters stabilitet och internationell fred och säkerhet kommer att bli allt mer angelägna prioriteringar. Det kommer att förbli nödvändigt att fortsätta förstärka EU:s kapacitet för tidig varning, konfliktförebyggande och stöd till medling, bland annat genom att utveckla gemensam konfliktanalys. EU kommer att fortsätta använda restriktiva åtgärder som ett instrument för sina mer övergripande mål för Gusp. Andra viktiga aspekter kommer att vara nedrustning, icke-spridning av massförstörelsevapen och vidare CBRN-risker, bekämpning av den olagliga handeln med konventionella vapen och nya utmaningar såsom hållbarheten i verksamheten i yttre rymden.

Vad gäller klimat- och energidiplomatin kommer huvudfokus att ligga på att bygga upp politisk kraft inför ledarnas klimattoppmöte i september 2014 och främja ett ambitiöst klimat- och energipaket för EU för tiden efter 2030 samt förbereda det avtal som ska följa på Kyotoavtalet och som förhoppningsvis kommer att antas vid UNFCCC-mötet i Paris 2015.

En annan stor utmaning kommer att vara migrationen, bland annat inför de kommande utvärderingarna av vissa stora internationella migrationsprocesser (t.ex. den övergripande strategin för migration och rörlighet och RIF-programmet efter Stockholmsprogrammet).

EU:s grundläggande värderingar, såsom främjande av demokratisk styrning, respekt för mänskliga rättigheter och politisk delaktighet kommer att ligga till grund för alla EU:s externa åtgärder. EU kommer att föra ett nära samarbete med partner, multilaterala forum och internationella organisationer för mänskliga rättigheter och demokrati. Samarbetet med Europarådet, särskilt i det östra grannskapet och västra Balkan kommer att vara avgörande i detta hänseende. EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati kommer att förbli ett nyckelverktyg och EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati kommer att vägleda EU:s åtaganden. Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter kommer att fortsätta göra EU:s människorättsarbete mer effektivt och synligt.

Det europeiska initiativet för demokrati kommer att fortsätta stödja aktivister som strävar efter demokratisk övergång i och utanför det europeiska grannskapet. Fullbordandet av EU:s anslutning till europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (artikel 6 i Lissabonfördraget) kommer att förbli en av EU:s prioriteringar under 2014 och 2015.

På utvecklingsområdet kommer fokus under de närmaste åren att fortsätta att ligga på uppnåendet av millennieutvecklingsmålen och arbetet med att utarbeta den nya ramen för hållbar utveckling och fattigdomsutrotning efter 2015. EU har en avgörande roll att spela i utveckling av en ny universell ram, som bör bygga på den hållbara utvecklingens tre dimensioner (den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga) och bör även integrera frågor som rör samhällsstyrning, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, jämlikhet och fredliga samhällen, liksom även centrala sektoriella frågor såsom tryggad livsmedelsförsörjning. Man kommer också att arbeta vidare på frågor rörande det globala partnerskapet och finansiering för utveckling. Strävandena att komma fram till en gemensam EU-ståndpunkt bör intensifieras.

EU kommer också att fortsätta att modernisera sin utvecklingspolitik och sitt utvecklingssamarbete, i linje med agendan för förändring och dess båda prioriterade områden, hållbar tillväxt för alla och mänskliga rättigheter, demokrati och andra centrala faktorer för god samhällsstyrning.

Genomförandet av EU:s program för utvecklingssamarbete och instrument för yttre förbindelser kommer att fortsätta, liksom även strävandena att genom gemensam programplanering bättre samordna EU:s och dess medlemsstaters utvecklingssamarbetsprogram och öka deras effektivitet och verkan. Arbetet med att uppnå ett resultatramverk för EU kommer också att fortsätta.

Under de kommande åren kommer EU också att förstärka strävandena att på ett bättre och mer ändamålsenligt sätt använda sina kollektiva verktyg och resurser inom olika politikområden och policyområden för att göra EU:s yttre åtgärder mer samstämmiga och ändamålsenliga, särskilt i konflikt- och krissituationer, i linje med principerna och prioriteringarna i EU:s övergripande strategi och rådets slutsatser som antogs i maj 2014, även med tanke på den handlingsplan som ska utarbetas senast i mars 2015. Strävandena att förstärka den konsekventa politiken för utveckling kommer också att fortsätta.

Slutligen kommer Europaåret för utvecklingssamarbete att utgöra ett viktigt tillfälle för EU att presentera, och ge allmänheten, det civila samhället och den privata sektorn information om, sin utvecklingspolitik och sina strävanden att främja fattigdomsutrotning och hållbar utveckling i hela världen.

Humanitärt bistånd

Med tanke på att ett allt större antal människor drabbas av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor och att de humanitära behoven har ökat dramatiskt kommer rådet att noga följa rådande och uppkommande humanitära kriser och kommer att arbeta för att ytterligare effektivisera EU:s och det internationella samfundets reaktioner på dessa kriser. EU kommer att fortsätta att främja informationsutbyte och kommer att bidra till en ökad samordning mellan EU:s medlemsstater och inom EU. EU kommer även i fortsättningen att stödja FN i dess centrala samordnande roll, i synnerhet Kontoret för samordning av humanitära frågor (Ocha), och kommer att stärka EU:s humanitära arbete gentemot tredjeländer och internationella organisationer i samband med humanitära kriser.

Rådet kommer att sträva efter att garantera att EU:s och medlemsstaternas humanitära aktörer inom ramen för genomförandet av EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser bidrar till och drar nytta av informationsutbyte och gemensamma analyser inom andra områden av EU:s yttre åtgärder i syfte att befordra samstämmighet och komplementaritet inom biståndet. Humanitärt bistånd kommer även i fortsättningen att ges endast på grundval av konstaterade behov i enlighet med principerna om humanitet, opartiskhet, neutralitet och oberoende, såsom anges i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd. Genomförandet av och medvetenheten om samförståndet kommer att fortsätta.

Insatser kommer att fortsätta för att stärka och bygga upp en större kapacitet i fråga om förebyggande och beredskap samt när det gäller att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd liksom vad avser genomförandet av EU-strategin för resiliens samt handlingsplanen för resiliens, vilket ska ske i nära samarbete med aktörerna på området för utvecklingsbistånd.

Rådet kommer tillsammans med kommissionen att säkerställa samordningen av EU:s ståndpunkt inför det humanitära världstoppmötet 2016 och särskilt undersöka hur man kan ytterligare effektivisera det humanitära biståndet, förbättra riskhanteringen, förbättra leveransen av bistånd till människor i konfliktsituationer samt stödja innovativa förhållningssätt, inbegripet genom samverkan med den privata sektorn.

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta att följa genomförandet av konventionen om livsmedelsbistånd. De tre ordförandeskapen kommer även att säkerställa enhetlighet i EU:s externa representation i humanitära organ, särskilt Världslivsmedelsprogrammets (WFP) exekutivstyrelse. De av kommissionen föreslagna EU-uttalandena till WFP:s exekutivstyrelse kommer därför även i fortsättningen att debatteras och slutbehandlas i rådet.

Rådet kommer att följa upp genomförandet av förordningen om EU-frivilliga för humanitärt arbete samt förhandlingarna om Hyogo-ramen för åtgärder efter 2015.

Kampen mot terrorism

Rådet kommer även i fortsättningen att se till att beaktande av kampen mot terrorism integreras i en bredare EU-analys och i EU:s insatser i de prioriterade områdena Mellanöstern och Nordafrika, Afghanistan, Pakistan och Centralasien, Maghreb, Sahel och Västafrika, Somalia och Östafrika. De tre ordförandeskapen kommer att följa upp prioriteringar som genomförandet av strategier och handlingsplaner för terrorismbekämpning, kopplingen mellan utveckling och terrorismbekämpning, straffrätten och efterlevnaden av de mänskliga rättigheterna, motverkan av radikalisering och rekrytering, motverkan av terrorismfinansiering och förbindelser med internationella partner på grundval av en övergripande strategi. Även om ansvaret för terrorismbekämpning fortfarande huvudsakligen ligger på medlemsstaterna tillför EU:s insatser i allt högre grad ett större mervärde och kompletterar bilaterala åtgärder.

Europeiskt konsulärt samarbete

EU:s konsulära samarbete bygger på ömsesidig solidaritet. I fördraget fastställs dessutom en särskild rätt vad gäller konsulärt bistånd till EU-medborgare om det egna landet saknar representation. Enligt Lissabonfördraget ska detta bistånd ges i enlighet med principen om icke-diskriminering. Enligt artikel 23 i EUF-fördraget har varje EU-medlemsstat en skyldighet att bistå EU-medborgare vars land saknar diplomatisk eller konsulär beskickning i ett visst tredjeland på samma villkor som medborgarna i den staten.

För att öka medborgarnas kunskaper om deras konsulära rättigheter kommer de tre ordförandeskapen tillsammans med medlemsstaterna, utrikestjänsten och Europeiska kommissionen fortsätta att arbeta för att bibehålla och förbättra befintligt europeiska konsulärt samarbete. Man kommer bl.a. att föra ytterligare förhandlingar om lagstiftningsramarna för det konsulära skyddet för unionsmedborgare som befinner sig utomlands. Vidare kommer det tre ordförandeskapen att fortsätta diskussionerna om, samordningen av och samarbetet om s.k. *hotspots*, krishantering samt gemensamma *démarches* och initiativ, såsom konceptet ledande stat eller initiativen för konsulärt samarbete.

De tre ordförandeskapen kommer även att vidareutveckla samarbetsverktyg och samarbetsformer i händelse av en större konsulär kris som påverkar EU-medborgare i ett tredjeland. Man kommer dessutom att fortsätta dialogen om konsulära frågor med likasinnade länder, såsom USA, Kanada och Australien.

EKONOMISKA OCH FINANSIELLA FRÅGOR

EKONOMISKA FRÅGOR

Ekonomisk politik

Nu när euroområdeskrisen är i avtagande behöver EU en övergripande ekonomisk strategi för att ta sig ur krisen och återgå till en hållbar och inkluderande tillväxt med goda arbetstillfällen. De tre ordförandeskapen är fast beslutna att stödja den ekonomiska återhämtningen och genomförandet av sysselställningskapande politik. Rådet kommer därför att fortsätta att fokusera på en differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, en ombalansering av ekonomierna och ett återställande av bankernas balansräkningar samt strukturreformer och en förstärkning av den inre marknaden.

Den ekonomiska politiken kommer att bygga vidare på redan vidtagna åtgärder för att stärka den ekonomiska styrningen och samordningen av den ekonomiska politiken. Rådet kommer att tillvarata de första erfarenheterna från genomförandet av de nya styrningsverktygen samt intensifiera sina insatser på de områden där så krävs. Rådet kommer därför att noga överväga den översyn över lagstiftningen för ekonomisk styrning som kommissionen förväntas lägga fram i mitten av december 2014. Denna kommer att ligga till grund för en djupgående utvärdering av hur effektiva de nuvarande styrningsramarna är samt huruvida ändringar behövs.

Rådet kommer att fortsätta arbetet med en fördjupning av EMU i linje med den färdplan med fyra pelare som anges i de fyra ordförandenas rapport och som godkändes av stats- och regeringscheferna i december 2012. Även om det har gjorts stora framsteg i fråga om finansiell stabilitet och bankunionen, krävs det ett beslutsamt steg framåt för att man ska kunna uppnå en ekonomisk och finanspolitisk union. Rådet räknar därför med att kommissionen ska lägga fram ytterligare förslag i linje med den färdplan som anges i *En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union*.

I detta sammanhang kommer rådet att arbeta vidare med partnerskapen för tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft på grundval av riktlinjerna från Europeiska rådets möte i december 2013.

Under det andra halvåret 2014 kommer rådet att utvärdera förverkligandet av de åtaganden som gjorts i enlighet med fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, i synnerhet medlemsstaternas genomförande av regler om budgetbalans och automatiska mekanismer för vidtagande av korrigerande åtgärder i sina nationella regelverk i enlighet med överenskomna principer.

Utifrån tidigare års erfarenheter kommer rådet att diskutera sina politiska prioriteringar och genomföra de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. I planeringsterminen integreras övervakningen över strukturreformer och finanspolitik enligt den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten. Nationella reformprogram och stabilitets- och konvergensprogram läggs fram samtidigt. Inom dessa ramar kommer de tre ordförandeskapen att följa en integrerad strategi och se till att medlemsstaterna tar itu med sina strukturella och makroekonomiska utmaningar samtidigt som de offentliga finanserna återigen blir hållbara.

EU:s och euroområdet ramar för ökad politisk samordning innefattar även hantering av makroekonomiska obalanser och försämrade konkurrenskraft. Rapporten om förvarningsmekanismen samt de fördjupade granskningarna ger möjlighet till en djupgående diskussion av sådan ekonomisk utveckling inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser. De tre ordförandeskapen kommer att följa utvecklingen av obalanser, särskilt inom euroområdet och för euroområdet i dess helhet, och utvärdera vad förfarandet har gett för resultat.

På grundval av sina erfarenheter med genomförandet av den europeiska planeringsterminen under ett flertal år samt flaggskeppsinitiativen kommer rådet att bidra till halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin som ska vara genomförd till våren 2015.

Vidare kommer rådet att fortsätta att genomföra tillväxt- och sysselsättningspakten, vilken antogs av Europeiska rådet i juni 2012 i syfte att främja Europas tillväxtpotential.

Rådet kommer att övervaka genomförandet av åtgärder för att återställa normal utlåning till ekonomin, särskilt till små och medelstora företag, inbegripet via Europeiska investeringsbanken (EIB) samt Europeiska investeringsfonden (EIF) efter dess kapitalökning under 2014.

Rådet kommer även att arbeta med uppföljningen av rapporten från högnivågruppen med experter samt med genomförandet av de åtgärder som föreslagits av kommissionen i dess meddelande om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin.

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta sitt arbete med att stödja EU-partner med svårigheter, även via makrofinansiellt bistånd.

Finansmarknaderna

Sunda och effektiva finansmarknader och intermediärer är avgörande för den reala ekonomins resiliens och återhämtning inom Europeiska unionen. Att på ett smidigt och likformigt sätt kanalisera besparingar till investeringar inom hela den inre marknaden är av avgörande betydelse för att ingjuta nytt liv i ekonomin och säkerställa att Ekonomiska och monetära unionen (EMU) fungerar väl.

I detta sammanhang är slutförandet av samtliga delar av bankunionen av den största betydelse för de tre ordförandeskapen. Slutförandet av denna hörnsten för EMU kommer inte bara att bryta förbindelsen mellan banksektorn och staten utan kommer även att minska den finansiella fragmenteringen inom euroområdet och i Europeiska unionen som helhet. De nya tillsyns- och rekonstruktionsramarna måste genomföras för att säkerställa högsta möjliga aktsamhetsstandarder inom banksektorn samtidigt som man bevarar likvärdiga förutsättningar på nationella marknader och inom nationella institut.

En grundläggande milstolpe i denna genomförandeprocess kommer att utgöras av ikraftträdandet av förordningen om en gemensam tillsynsmekanism i november 2014, något som kommer att föregås av Europeiska centralbankens övergripande utvärdering. Uppföljningen av denna aldrig förut skådade operation, vars resultat kommer att offentliggöras i oktober 2014, kommer att utgöra ett avgörande första steg i genomförandet av bankunionen.

För att ytterligare stärka EU:s banksektor kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta diskussionen om nya regler för bankstrukturerna i syfte att hantera och begränsa riskerna inom handeln för de största och mest komplexa bankerna, inbegripet genom ett eventuellt förbud mot egenhandel. Man kommer även att ta upp eventuella åtföljande åtgärder för att öka transparensen vid vissa transaktioner inom skuggbanksektorn.

De tre ordförandeskapen vill prioritera diversifiering av EU:s finanssystem (finansiering av ekonomin) i syfte att säkerställa bredd, djup och kontinuitet i de finansiella flödena till den reala ekonomin vid alla tillfällen. Likaledes kommer man att eftersträva vidareutveckling av kapitalmarknaderna och långsiktiga investerare i syfte att komplettera bankkrediten till ekonomin, med särskild inriktning på små och medelstora företag. Intermediärer – även inom skuggbanksektorn – kommer att omfattas av veritabla tillsynsarrangemang för att minska systemriskerna och slå vakt om marknadens integritet.

För att stödja i synnerhet gränsöverskridande onlinetjänster kommer det tre ordförandeskapen att när det gäller betalningssystem eftersträva att öka harmoniseringen av de rättsliga ramarna samt främja teknisk standardisering och innovation, samtidigt som betalningssäkerheten förbättras.

Finanssystemets sundhet, integritet och stabilitet kan hotas av brottslingar som försöker dölja ursprunget för vinning av brott eller kanalisera pengar för terrorismverksamhet. Färdigställandet och det effektiva genomförandet av de nya lagstiftningsramarna för att bekämpa ekonomisk brottslighet, särskilt uppnåendet av en överenskommelse om direktivet om bekämpning av penningtvätt samt förordningen om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel, är viktiga prioriteringar för de tre ordförandeskapen.

För att förbättra riktmärkenas funktionssätt och styrning och för att säkerställa att de riktmärkena som tas fram och används inom EU är solida, tillförlitliga, representativa och ändamålsenliga samt att de inte manipuleras kommer de tre ordförandeskapen att slutföra riktmärkesförordningen senast år 2015. Det är även viktigt att underlätta institutens gränsöverskridande verksamhet när det gäller tjänstepensioner samt att förbättra styrningen.

Beskattning

För att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande kommer rådet att fortsätta diskussionerna om kommissionens handlingsplan samt arbetet med att förbättra funktionssättet för befintliga instrument för administrativt samarbete, vilket är i linje med relevanta slutsatser från Europeiska rådet och Ekofinrådet.

När det gäller transparens och informationsutbyte på beskattningsområdet kommer rådet att sträva efter att det reviderade direktivet om administrativt samarbete ska antas före 2014 års utgång.

Syftet är att säkerställa att EU-rätten om automatiskt informationsutbyte är fullständigt anpassad till den nya gemensamma globala standard som OECD har kommit överens om och som G20 har ställt sig bakom.

Rådet kommer att nära följa framstegen i avtalsförhandlingarna med tredjeländer (Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino and Schweiz) vilka syftar till att utvidga räckvidden för befintliga avtal om beskattning av sparande och att fullt ut anpassa samarbetet i beskattningssammanhang till den nya gemensamma globala standarden för automatiskt informationsutbyte i skattefrågor.

När det gäller direkt beskattning kommer rådet att främja bolagsskatteåtgärder för att förhindra missbruk, dubbel utebliven beskattning och mismatchning som orsakas av hybridstrukturer och kommer då att beakta den internationella utvecklingen i fråga om urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Rådet kommer särskilt att granska förslagen om ändring av direktiven om moderbolag/dotterbolag samt räntor och royalties och att gå vidare på området för hybridstrukturer inom ramen för uppförandekodgruppen (företagsbeskattning).

Rådet kommer även att fortsätta diskussionerna om den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen.

Det pågående arbetet i uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) med att granska åtgärder som eventuellt kan innebära skadlig skattekonkurrens kommer att fortsätta. De tre ordförandeskapen kommer även att försöka sprida uppförandekodens principer och alla kriterier till tredjeländer.

På mervärdesskatteområdet kommer rådet att fortsätta arbete med att förbättra det gemensamma mervärdesskattesystemet i syfte att få den inre marknaden att fungera bättre samt inrätta ramar som är enklare, mindre betungande för ekonomiska operatörer och skatteförvaltningar samt effektivare när det gäller att förhindra mervärdesskattebedrägeri.

Rådet kommer att fortsätta arbetet med förslagen till en standardiserad mervärdesskattedeklaration, behandling av vouchrar, behandling av försäkring och finansiella tjänster.

Rådet kommer att arbeta för en överenskommelse om förslaget till översyn av direktivet om beskattning av energiprodukter och elektricitet. Det kommer även att se till att arbetet med förslaget om fördjupat samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner går vidare, samtidigt som man vederbörligen beaktar konsekvenserna för en god funktion hos finansmarknaderna.

Rådet kommer vidare att ta upp beskattningsaspekterna av den digitala ekonomin samt den skattepolitiska samordningen mellan medlemsstaterna. Rådet kommer även i fortsättningen att hålla Europeiska rådet uppdaterat om skattepolitiska frågor genom regelbundna rapporter från högnivågruppen för skattefrågor.

Exportkrediter

När det gäller internationella ordningar för exportkrediter med officiellt stöd kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta att främja och samordna EU:s ståndpunkt i OECD:s överenskommelse om exportkrediter. Införlivandet av överenskommelsen i EU-lagstiftningen kommer att fortgå.

Man kommer att fortsätta diskussionerna i internationella arbetsgrupper för exportkrediter inför eventuella förhandlingar med Kina och andra Brik-länder för att försöka åstadkomma likvärdiga förutsättningar med OECD-länderna.

Budget

Rådet kommer att se till att de årliga budgetförfarandena genomförs med framgång i linje med Lissabonfördragets budgetbestämmelser och att det finns adekvata resurser, särskilt för ett effektivt genomförande av programmen inom den fleråriga budgetramen för 2014–2020. En sund ekonomisk förvaltning av EU:s medel kommer även i fortsättningen att prioriteras av rådet, framför allt i samband med övervakningen av budgetens genomförande på grundval av Europeiska revisionsrättens årsrapport.

Rådet kommer att fatta beslut om en översyn av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 före den 1 maj 2015 när det gäller överföring av outnyttjade anslag för 2014 i enlighet med artikel 19 i rådets förordning nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

Egna medel

Rådet kommer att följa arbetet och de interimsvärderingar som kommer från högnivågruppen för egna medel. Det kommer att uppmärksamma medlemsstaternas godkännande av det nya beslutet om egna medel för den period som omfattas av den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Rådet kommer att notera de omräknade taken för egna medel på grundval av medlemsstaternas översända uppgifter utifrån ENS 2010. Vidare kommer rådet att behandla kommissionens förväntade förslag om en översyn av förfarandet för att beräkna ränta på belopp som görs tillgängliga sent.

Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen

Rådet kommer att behandla rapporterna från kommissionen, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) samt Olafs övervakningskommitté om skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas genomförandet av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), särskilt vad gäller interinstitutionella överläggningar.

Statistik

Beroende på vilka framsteg som gjorts av tidigare ordförandeskap kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta och slutföra arbetet med ändringsförordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik, Extrastat-förordningen, förordningen om statistik över godstransport på inre vattenvägar samt förordningen om järnvägstransportstatistik. Man kommer att fortsätta arbetet med förordningen om statistik för förfarandet vid makroekonomiska obalanser samt med anpassningen av statistikförordningarna till Lissabonfördraget. I programmet kommer man att beakta förordningarna om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris, harmoniserade konsumentprisindex och företagsstatistik samt slutligen ändringsförordningen avseende betalningsbalans.

RÄTTSLIGA OCH INRIKES FRÅGOR

De tre ordförandeskapen har föresatt sig att utvärdera genomförandet och ett korrekt verkställande av redan antagna åtgärder och kommer att uppmana rådet att vidta alla mått och steg som krävs för att underlätta initiativ som syftar till ett fullständigt genomförande av de strategiska riktlinjer som Europeiska rådet kommer att anta i juni 2014, även genom att säkerställa enhetlighet och komplementaritet mellan extern och intern politik.

Rådet kommer även att noga följa genomförandet av den fleråriga budgetramen för 2014–2020. I detta sammanhang kommer medborgarna att fortsätta att stå i centrum för EU:s verksamhet när det gäller utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Rådet ska fastställa nödvändiga följd- och övergångsarrangemang med anledning av Storbritanniens meddelande att man har beslutat att inte delta i åtgärder som har antagits före ikraftträdandet av Lissabonfördraget på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, något som landet har rätt till enligt protokoll nr 36.

De tre ordförandeskapen, som är medvetna om de europeiska byråernas strategiska betydelse som resultat av de allt mer komplexa och ambitiösa uppgifter som de har att utföra, särskilt efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget, kommer att framhäva deras nyckelroll och främja bättre synergi mellan deras verksamheter.

INRIKES FRÅGOR

Viseringar

Man kommer att fortsätta att vidareutveckla den gemensamma viseringspolitiken för att på ett adekvat sätt uppfylla EU:s och medlemsstaternas behov. Ett huvudmål kommer att vara att behandla och söka uppnå en överenskommelse om kommissionens aviserade förslag om en omarbetning av viseringskodexen.

De tre ordförandeskapen kommer att prioritera en fullständig utveckling av Informationssystemet för viseringar (VIS) och kommer i det sammanhanget att undersöka hur Vision ska fås att fungera på bästa möjliga sätt till dess att det ersätts av kommunikationssystemet VIS Mail.

Vidare kommer vederbörlig uppmärksamhet att ägnas åt att se till att åstadkomma framsteg i viseringsdialogerna och förhandlingarna om avtal om förenklade viseringsförfarande med ett antal tredjeländer i det södra och det östra grannskapet och att inleda förhandlingarna med Kina inom ramen för högnivådialogen om migration och rörlighet.

Gränser

I fullständig överensstämmelse med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna kommer även i fortsättningen förbättring och förstärkning av den integrerade förvaltningen av Europeiska unionens yttre gränser att vara en central prioritering under de kommande 18 månaderna. De tre ordförandeskapens insatser kommer att inriktas på att garantera säkerheten på Europeiska unionens territorium samtidigt som man underlättar inresa för *bona fide*-resande som inte utgör något hot mot den allmänna ordningen och säkerheten.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta för en fullt operationell användning av Eurosur samt tillämpning av förordningen om gemensamma operationer vid sjögränserna, som samordnas av Frontex, varvid ett effektivare deltagande från medlemsstaternas sida underlättas.

I enlighet med överenskommelsen i Coreper den 5 februari 2014 kommer man att fortsätta arbetet med paketet om smarta gränser. Såsom planerat genomförs för närvarande ett koncepttest för systemet för in- och utresa samt programmet för registrerade resenärer. Under ledning av kommissionen och med hjälp av EU-LISA och relevanta experter från medlemsstaterna tittar man på ett antal tekniska, kostnadsrelaterade och operativa frågor. Medan pilotprojektet pågår kommer de tre ordförandeskapen att tillsammans med Europaparlamentet fortsätta att behandla lagstiftningsförslagen i syfte att nå en överenskommelse före halvårskiftet 2016.

En riktlinjedebatt om Frontex framtida utveckling, inbegripet genomförbarheten av ett europeiskt gränsvaktssystem, förväntas initieras, eventuellt mot slutet av 2014.

Det pågående arbetet med falska dokument kommer att fortsätta och vidareutvecklas.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta för ett fullständigt genomförande och övervakning av Schengens informationssystem (SIS II) och VIS.

Schengenområdet

I samband med de regelbundna återkommande strategiska debatter som stöds av Europeiska rådet i dess slutsatser från mars 2012 kommer rådet att fortsätta att övervaka Schengenområdets funktionssätt på grundval av kommissionens halvårsrapporter.

Man kommer även att fortsätta att arbeta för en framgångsrik utvidgning av Schengenområdet. För att garantera en smidig övergång till den nya utvärderingsmekanismen för Schengen kommer ordförandeskapet att fokusera på slutförandet av de pågående Schengenutvärderingsförfarandena. De tre ordförandeskapen kommer vidare att påbörja och utveckla de uppgifter som rådet har tilldelats inom ramen för sagda mekanism.

Laglig migration

De tre ordförandeskapen kommer att fokusera på utarbetandet av en gemensam europeisk migrationspolitik som kan bidra till EU:s agenda för tillväxt. Samtidigt kommer man inte att tappa utvecklingen av berörda ursprungsländer ur sikte. Samarbetet med ursprungsländerna kommer att prioriteras även under de kommande 18 månaderna.

Särskild tonvikt kommer att läggas på genomförandet av den strategiska planen för laglig migration, i synnerhet direktiven om säsongsanställning och om personer som är föremål för företagsintern överföring. Vidare kommer man snarast möjligt att återuppta förhandlingarna med Europaparlamentet om förslaget om ändring av direktiv 2004/114/EG och direktiv 2005/71/EG avseende villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete.

Man kommer att fortsätta att arbeta med integrationen av tredjelandsmedborgare, särskilt genom att främja utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna, i syfte att förbättra resultaten på detta område i Europa.

Den övergripande strategin för migration och rörlighet, vilken omdefinierades av rådet 2012 och 2014, kommer även i fortsättningen att ligga till grund för rådets arbete när det gäller den externa dimensionen av EU:s migrationspolitik.

Man kommer även att fortsätta att utveckla de olika processerna och dialogerna, framför allt Rabat-processen, Prag-processen, Budapest-processen och dialogerna med AVS-länderna, Afrikanska unionen, länderna inom Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater, USA, Ryska federationen, Indien och Kina.

Ytterligare ansträngningar kommer att ägnas ett effektivt genomförande av de partnerskap för rörlighet som redan finns (länderna inom det östliga partnerskapet, Tunisien och Marocko) samt inrättandet av nya partnerskap för rörlighet med andra länder i de södra och sydöstliga regionerna.

Det kommer att inledas en ny dialog mellan EU och länderna i Östafrika om migrationsfrågor, i synnerhet kampen mot människohandel.

Irreguljär migration

Med tanke på att Europeiska unionen är utsatt för ett strukturellt migrationstryck kommer rådet – också som en följd av djupgående sociala och politiska förändringar i stora grannländer – att uppmuntras att förnya sina åtgärder, även med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om resultatet av arbetet i den "arbetsgrupp för Medelhavsområdet " som inrättades av RIF-rådet i oktober 2013 och välkomnades av Europeiska rådet i dess slutsatser från oktober och december 2013.

Ovannämnda meddelande är även relevant för vissa frågor som rör viseringar, vilka sannolikt kommer att influeras av de framtida strategiska riktlinjerna.

Såväl migrationspolitiken som förvaltningen av EU:s yttre gränser kommer även i fortsättningen att vara av avgörande betydelse för de insatser som görs inom ramen för "EU:s åtgärder rörande migrationstrycket – Ett strategiskt svar". För att säkerställa en samordnad reaktion på EU-nivå inför det kontinuerliga migrationstrycket kommer de tre ordförandeskapen att utforska möjligheterna till nya och långsiktiga initiativ.

Utarbetandet av en övergripande uppsättning av återtagandeavtal med relevanta tredjeländer kommer att förbli en central prioritering, liksom upprätthållandet av takten i pågående förhandlingar och fastställandet av ytterligare tredjeländer med vilka avtal bör förhandlas fram. Rådet kommer även att fortsätta att främja praktiskt samarbete med tredjeländer när det gäller återvändande, inbegripet frivilligt återvändande.

Frågan om ensamkommande minderåriga kräver särskild uppmärksamhet från Europeiska unionens sida, då det rör sig om en synnerligen känslig fråga. De tre ordförandeskapen kommer att främja utbytet av god praxis samt utvärdera möjligheten att skissera ett lämpligt gemensamt förhållningssätt för att skydda denna sårbara kategori, inbegripet gemensamma identifikationsmetoder även i samband med minderårigas speciella mottagandebehov.

Dessutom kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta att stödja verksamheten vid Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, bland annat för att främja ingåendet av avtal om tekniskt operativt samarbete med tredjeländer när det gäller gränskontroll och bekämpande av irreguljär migration.

Ankomsterna av migranter i Medelhavet kommer även i fortsättningen att stå högt upp på rådets dagordning och kan komma att innebära nya politiska initiativ från kommissionen.

Asyl

Lagstiftningsarbetet rörande det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) har avslutats. Under de kommande 18 månaderna kommer medlemsstaterna att behöva införliva de normativa rättsakterna för Ceas i sin nationella lagstiftning.

Lagstiftningsarbetet kommer att fortgå, särskilt i syfte att främja och öka solidariteten inom EU, samtidigt som principen om medlemsstaternas ansvar respekteras. Arbetet bör bland annat innefatta övervakning av den grekiska nationella handlingsplanen och aktivt deltagande i det europeiska forumet för omplacering. Dessutom kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta att stödja arbetet vid Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) för att genomföra Ceas. Easo kommer även att främja ökat samarbete mellan medlemsstaterna.

Ett annat prioriterat område kommer att vara den komplexa och hittills olösta frågan om ömsesidigt erkännande av nationella beslut om internationellt skydd, inbegripet rätten att arbeta och bosätta sig i alla EU-medlemsstater.

De tre ordförandeskapen kommer också att ägna sig åt att främja praktiskt samarbete med tredjeländer när det gäller återvändande, inbegripet frivilligt återvändande.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt situationen för syriska flyktingar och migranter som anländer sjövägen.

Inre säkerhet

Europeiska medborgares säkerhet är ett värde i sig, som kommer att förbli av central betydelse för rådets insatser på RIF-området.

Genomförandet av strategin för den inre säkerheten, och en eventuell uppföljning av den, kommer att utgöra en viktig punkt för rådet.

På området allvarlig eller organiserad brottslighet kommer EU:s policycykel att fortsätta utgöra den huvudsakliga basen för samordningen av det operativa samarbetet, med beaktande av de nio prioriteringar som framförs i rådets slutsatser av den 6 juni 2013. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt bekämpande av kriminell infiltration i den lagliga ekonomin, bland annat när det gäller offentlig upphandling, penningtvätt och korruption samt andra framväxande hot som identifierats av Europol. Särskilda insatser kommer att göras för att återvinna brottsliga tillgångar i syfte att förverka vinning av brott.

Därtill kommer ansträngningarna att trappas upp för att öka samordningen mellan EU:s inre och yttre säkerhetspolitiska områden.

Inom ramen för strategin för att förebygga och bekämpa människohandel kommer rådet att se till att samstämmighet råder mellan de åtgärder som görs när det gäller förebyggande, skydd för offer och brottsbekämpande, också genom spridning av god praxis och ett eventuellt fastställande av kriterier för identifiering av offer.

När det gäller polissamarbete kommer rådet, i syfte att underlätta arbetet för poliser som är verksamma i gränsområden, att utvärdera möjligheten att rationalisera Schengenbestämmelserna om förföljande över gränserna och övervakning. För övrigt kommer verksamheten för expertgrupper inom ramen för polissamarbete och polisnätverk att granskas och bedömas ingående, i syfte att vid behov rationalisera deras verksamhet.

Informationsutbyte är ett av de viktigaste verktygen för att intensifiera kampen mot gränsöverskridande brottslighet. Användningen av befintliga instrument, databaser och andra verktyg måste maximeras och kommunikationskanaler och arbetsmetoder måste effektiviseras. I detta avseende vill rådet fortsätta det praktiska genomförandet av Prümbesluten. Reflektion i olika användargrupper samt utvärderingar kommer att uppmuntras för att förbättra den europeiska modellen för informationsutbyte och se till att verksamma personer kan utnyttja alla fördelar. Detta arbete kommer även att omfatta informationsutbyte med och bland EU:s organ på området rättsliga och inrikes frågor. Kraftfulla insatser kommer även fortsättningsvis att göras för att öka informationsutbytet i syfte att bekämpa allvarlig och organiserad brottslighet samt terrorism, bland annat genom att bättre utnyttja SIS II, inrätta ett EU-system för passageraruppgifter och reflektera över lämpligt tillträde till gränsförvaltningsdatabaser och Eurodac för brottsbekämpande myndigheter.

Baserat på 2012 års EU-strategi för cybersäkerhet kommer gruppen Ordförandeskapets vänner (cyberfrågor), vid behov, att fortsätta samordna de olika politikområdenas it-relaterade arbete, inklusive både inre och yttre aspekter samt genom att bidra till ett närmare samarbete med och mellan EU-organ som är verksamma på it-området. Relevanta projekt och relevant politik kommer att genomföras, i synnerhet direktiv 2013/40/EU, en sakkunnigbedömning av it-brottslighet och åtgärder enligt de operativa handlingsplanerna för it-brottslighet (sexuell exploatering av barn, kortbedrägeri och it-angrepp) inom ramen för EU:s policycykel samt en sakkunnigbedömning av it-brottslighet i syfte att möta de utmaningar som it-brottslighet och it-säkerhet medför på kort och medellång sikt.

Dessutom kommer rådet att eftersträva att fastställa Europols nya rättsliga grund. När det gäller Cefpol kommer rådet att granska en ny rättslig grund så snart kommissionen har lagt fram ett förslag. Syftet är att fastställa en effektiv grund såväl för operativt brottsbekämpande samarbete som utbildning inom brottsbekämpning, i synnerhet genomförandet av det europeiska programmet för fortbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning, samt för att effektivisera dessa organs kapacitet på regional, europeisk och internationell nivå.

Narkotika

Rådet kommer att fortsätta arbeta för ett fullständigt genomförande av EU:s narkotikastrategi (2013–2020) och EU:s därmed sammanhängande handlingsplan mot narkotika 2013–2016.

Rådet strävar efter att slutföra arbetet med förslagen till ny lagstiftning om kontroll av nya psykoaktiva ämnen, så att det finns ett effektivt instrument för att bekämpa detta allt större hot. Förberedelserna inför den extra sessionen i FN:s generalförsamling 2016 kommer att intensifieras för att se till att EU:s och dess medlemsstaters ståndpunkt i detta sammanhang förbereds i god tid. Operativt samarbete i kampen mot narkotika kommer fortsatt att bedrivas inom ramen för EU:s policycykel, och man kommer att reflektera över hur relevanta åtgärder i EU:s handlingsplan mot narkotika skulle kunna anpassas efter EU:s policycykel.

Kampen mot terrorism

På grundval av den pågående revideringen av EU:s strategi för att förebygga och bekämpa radikaliserings och rekrytering, och den därmed sammankopplade handlingsplanen, kommer rådet att fortsätta att genomföra eller stödja en rad åtgärder för att komma till rätta med detta problem. Det växande antalet utländska kombattanter belyser behovet av att EU fortsätter att stödja medlemsstaternas åtgärder mot terrorism, baserat på de fyra inslagen i EU:s strategi mot terrorism, men även av att maximera gränssäkerhetsverktygen samt förbättra samarbetet med tredjeländer när det gäller terrorismbekämpning.

De förebyggande och skyddande aspekterna av kampen mot terrorism kommer att stå i centrum för de tre ordförandeskapen, i synnerhet med avseende på terroristverksamhet som utförs av personer som agerar på egen hand och/eller av små grupper som opererar på ett oförutsägbart eller oförutsett sätt, t.ex. genom att använda sig av försåtliga metoder. I detta sammanhang kommer de tre ordförandeskapen att överväga att utveckla metoder för gemensam analys, såsom erfarenheten med de multinationella ad hoc-grupperna.

Rådet kommer att engagera sig starkt för att främja inrättandet av ett europeiskt system för passageraruppgifter. Dessutom kommer man att uppmuntra till att steg tas i riktning mot ett snabbt ingående av avtal om passageraruppgifter med ansökande tredjeländer, och sådana avtal kommer att utarbetas.

Rådet kommer att sträva efter att slutföra behandlingen av sitt beslut om tillämpning av solidaritetsklausulen i artikel 222 i EUF-fördraget vid situationer som en terroristattack eller en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor, med särskilt fokus på utarbetandet av de tillhörande beredskapsåtgärderna i syfte att lindra identifierade hot från naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor.

Tullsamarbete

Rådet kommer att fortsätta sitt påbörjade arbete med att genomföra befintliga strategier som syftar till att stärka samarbetet bland EU:s tullförvaltningar samt mellan tullförvaltningarna och andra brottsbekämpande myndigheter. I den sjätte handlingsplanen för att genomföra strategin för framtida tullsamarbete för brottsbekämpning ägnas särskild uppmärksamhet åt samordning med EU:s policycykel för allvarlig och organiserad brottslighet. I detta sammanhang kommer samordning av gemensamma tullaktioner med polisen att eftersträvas, och sektorsövergripande samarbetet ägnas särskild uppmärksamhet.

Civilskydd

Syftet med den nya civilskyddslagstiftning som antogs i december 2013 är att förbättra effektiviteten i de system som ska förebygga, förbereda inför och svara på alla former av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan inom och utanför unionen. Arbetet med att genomföra den nya lagstiftningen kommer att fortgå, med inriktning på den europeiska insatskapaciteten vid nödsituationer och strategier för förebyggande av katastrofer och katastrofberedskap. Samtidigt kommer arbetet att fortsätta på området katastrofriskreducering, i syfte att stödja och genomföra Hyogo-ramen för åtgärder efter 2015.

Samordning och samverkan mellan civilskydd och humanitärt bistånd kommer att utforskas ytterligare i syfte att främja samarbete i hanteringen av humanitära kriser och katastrofer genom att fokusera på hela katastrofhanteringscykeln.

Rådet kommer att fortsätta att undersöka sätt att förbättra genomförandet av EU:s handlingsplan på CBRN-området (kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet) och handlingsplanen för bättre sprängämnessäkerhet genom att fokusera på att förstärka och utnyttja synergier mellan de två handlingsplanerna, i syfte att åstadkomma konkreta framsteg och fortsätta framåt på några identifierade nyckelområden. Slutligen kommer de tre ordförandeskapen även att följa upp framstegen med genomförandet av det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur.

RÄTTSLIGA FRÅGOR

Grundläggande rättigheter och medborgarskap

Rådet understryker att principen om fri rörlighet för EU-medborgare är ett av EU-samarbetets viktigaste resultat, en grundläggande del av EU-medlemskapet och ett uttryck för europeiskt medborgarskap.

Rådet kommer att stödja kommissionen i dess förhandlingsansträngningar när det gäller EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer kommer att granska domstolens yttrande. De kommande ordförandeskapen eftersträvar snabba diskussioner i rådet i riktning mot ett beslut om godkännande av ingående av avtalet om anslutning. Dessutom kommer ett liknande förhållningssätt att anläggas när det gäller det arbete som krävs för antagande av lagstiftningsförslag om de nödvändiga interna EU-bestämmelser som tillkommer vid unionens anslutning till Europakonventionen.

Arbetet med förslagen till en förordning om skydd av personuppgifter och ett direktiv om skydd av personuppgifter inom de behöriga myndigheter för att förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra straffbara gärningar eller verkställande av straffrättsliga påföljder kommer att fullföljas med hög prioritet.

Rådet kommer att sträva efter att nå en överenskommelse om uppgiftsskyddspaketet, med utgångspunkt i det arbete som gjorts under de föregående ordförandeskapen och i linje med Europeiska rådets slutsatser av den 24–25 oktober 2013, där man bekräftade att ärendet är "avgörande för att den inre digitala marknaden ska kunna fullbordas 2015". Syftet med denna viktiga reform är att stärka medborgarnas rättigheter och anpassa medlemsstaternas tillsyn över behandlingen av personuppgifter, i en snabbt föränderlig tid av digital ekonomi och teknisk utveckling, särskilt med avseende på användningen av onlineplattformar och onlinetjänster.

En viktig målsättning kommer att vara att se till att ramen för skydd av personuppgifter på de olika politikområdena inom sektorn för rättsliga och inrikes frågor är konsekvent.

Rådet kommer även att följa utvecklingen av resultattavlan för rättsskipning och regelbundet följa upp genomförandet av regelverket. Rådet kommer att främja regelbunden dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna i detta arbete.

Skydd av de mest utsatta

Efter det framgångsrika antagandet av direktivet om skydd för brottsoffer 2012 kommer arbetet att fortsätta med en "färdplan" för åtgärder avseende brottsoffrens ställning vid straffrättsliga förfaranden.

Rådet kommer att arbeta med frågor som rör bekämpande av könsrelaterat våld och våld i nära relationer. Om kommissionen lägger fram ett förslag till direktiv om ersättning till brottsoffer så kommer det att behandlas.

Den enskildes rättigheter i straffrättsliga förfaranden

Rådet kommer skyndsamt att behandla kommissionens förslag som rör "färdplanen för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden".

Förhandlingarna om utkastet till direktiv om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, om presumtion för oskuld och om rättshjälp kommer att fortsätta så att direktiven kan antas så snart som möjligt.

Rådet kommer att utvärdera de framsteg som gjorts när det gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna i straffrättsliga förfaranden. Detta kan innebära ett övervägande av enhetligheten mellan de instrument som antagits i fråga om ömsesidigt erkännande och deras konsolidering samt en bedömning av medlemsstaternas genomförandenivå och möjliga framtida initiativ. Rådet kommer att utföra detta arbete i linje med vad som anges i de framtida strategiska riktlinjerna för området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Ömsesidigt erkännande och minimiregler

Principen om ömsesidigt erkännande är en hörnsten i det rättsliga samarbetet. Minimiregler kommer fortsatt att stå fokus i syfte att öka den ömsesidiga tilliten mellan medlemsstaternas rättsliga myndigheter och underlätta ömsesidigt erkännande samt för att definiera straffbara gärningar och straffrättsliga påföljder när det gäller särskilt allvarlig brottslighet med en gränsöverskridande dimension.

Mot bakgrund av den effekt som ett ömsesidigt erkännande har på varje medlemsstats nationella lagstiftning kommer ansträngningarna att intensifieras för att stödja rådets slutsatser om uppföljningen av genomförandet av instrumenten för ömsesidigt erkännande. I detta sammanhang kan man tänka sig en uppdatering av europeiska rättsliga nätverkets webbplats. En granskning kommer även att göras av hur effektiviteten vid tillämpningen av europeiska arresteringsordern kan förbättras, med beaktande av de resultat som kommissionen och Europaparlamentet lägger fram i sin rapport för 2014.

Med beaktande av behovet av att garantera europeiska medborgares säkerhet kommer rådet att arbeta för att slutföra genomförandet av ramen för det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris). I detta hänseende kommer rådet att leda diskussioner om införlivande av de allmänna tekniska reglerna i de nationella systemen och utarbetande av en uppdaterad handbok för tillämpare. Ett förslag om ett centralt register för tredjelandsmedborgare kommer också att behandlas.

Europeiska åklagarmyndigheten och Eurojust

Rådet kommer att sträva efter att nå en överenskommelse om ett utkast till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten och ett utkast till förordning om Eurojust. I detta sammanhang kommer rådet att sträva efter att snabbt slutföra förhandlingarna om ett direktiv om skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen.

Civilrätt

Arbetet på verksamhetsområdet bör inriktas på ett antagande av förslaget till förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt översynen av förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, i syfte att förbättra effektiviteten. Ytterligare framsteg bör göras när det gäller förslaget till förordning om en gemensam europeisk köplag.

På detta område av intresse för EU-medborgarna kommer arbete att utföras för att färdigställa förslaget till förordning om förenkling av godtagande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om avskaffande av autentiseringskraven för dessa handlingar.

Översynen av förordningen om delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur kommer också att granskas.

I ärenden som rör familjerättsliga frågor kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt förslaget till översyn av Bryssel IIa-förordningen om äktenskapsskillnad, hemskillnad och föräldraansvar. De tre ordförändreskapen kommer att sträva efter att göra framsteg i arbetet med en förordning om makars förmögenhetsförhållanden och om de äganderättsliga verkningarna av registrerade partnerskap.

E-juridik

Ansträngningar kommer att göras för att fortsätta arbetet med e-juridik på både europeisk och nationell nivå, på grundval av den strategi som antagits för perioden 2014–2018 och handlingsplanen för genomförande av strategin, som utgör en praktisk handledning för uppföljning av strategin. Arbetet kommer att vara inriktat på tillgång till information vad gäller rättsliga frågor genom en e-juridikportal, möjlighet till rättslig prövning och utomrättsliga förfaranden i gränsöverskridande situationer samt förbindelser domstolar emellan.

Korruption

Samarbetet inom Greco (Gruppen av stater mot korruption) kommer att intensifieras ytterligare. Ett förslag om EU:s anslutning till Greco bör läggas fram under perioden och kommer då att behandlas av rådet som en prioriterad fråga.

Rådet kommer att främja regelbunden dialog mellan kommissionen och rådet om rapporten om korruption.

Rättslig utbildning

Åtgärder inriktade på utbildning av personer som arbetar inom rättsväsendet kommer att ges hög prioritet, och särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt utvecklingen av det europeiska nätverket för rättslig utbildning.

DEN YTTRE DIMENSIONEN AV RIF

Den yttre dimensionen av rättsliga och inrikes frågor förblir av central betydelse för unionens ansträngningar, genom en intensifiering av samarbetet med EU:s strategiska partner och regioner när det gäller säkerhetsfrågor, rättsliga frågor och migrationsfrågor. Medelhavsområdet kommer att vara en avgörande partner i dialogen om migration inom ramen för den övergripande strategin för migration och rörlighet. Politisk samstämmighet och samverkan mellan institutioner och mellan myndigheter kommer alltså att ha avgörande betydelse för att varje organs kompetens ska kunna utnyttjas fullt ut och den yttre dimensionen av RIF ska kunna användas i EU:s övriga utrikespolitik.

Fortsatta framsteg för förbindelserna mellan EU och USA kommer att göras på alla områden. Transatlantisk rörlighet, säkerhet, juridiskt samarbete och terroristbekämpning kommer även i fortsättningen att baseras på Washingtonförklaringen från 2009 och möjligheten att utvärdera denna förklaring kommer att undersökas.

Rådet kommer som en prioriterad fråga att granska förslagen till ett paraplyavtal mellan EU och USA om uppgiftsskydd.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt samarbete med tredjeländer på grund av bekämpning och förebyggande av allvarlig brottslighet. I detta sammanhang kommer särskild vikt att läggas vid att göra en bedömning av hur befintliga avtal fungerar, och villkoren för eventuella framtida åtgärder på detta område kommer att utforskas, däribland regelramen för utbyte och behandling av personuppgifter, i syfte att skapa balans mellan bästa möjliga skydd och behovet av att säkerställa en effektiv beslutsprocess när det gäller förebyggande och bekämpande av allvarlig brottslighet.

Förbindelserna mellan EU och Ryssland kommer att omfatta de områden som är relevanta för samarbetsområdena och bygga på respekt för åtaganden på området för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, med beaktande av den allmänna kontexten för förbindelserna mellan EU och Ryssland. Ökad hänsyn bör tas till dataskydd.

Avtalet med Island och Norge från 2006 om överlämnande bör ingås som en prioriterad fråga. På samma sätt bör EU:s ingående av protokollet om skjutvapen till FN-konventionen om organiserad brottslighet färdigställas.

Under de kommande 18 månaderna bör förhandlingarna med Schweiz, Norge och Island om delgivning av handlingar och bevis fortsätta.

Med hänsyn till EU:s integration och EU:s inre säkerhet kommer partnerskapen med länderna på västra Balkan att förlängas.

RIF-ministrarnas möten och praktiska samarbete med länderna i det östliga partnerskapet kommer att fortsätta.

En fortsatt prioritering är att stärka förbindelserna mellan byråerna (Europol, Eurojust, Frontex och Cepol) och länderna runt Medelhavet. Därtill kommer rådet att stödja reformerna av säkerhetssektorerna i länderna i Nordafrika och Mellanöstern samt satsa på att stärka samarbetet när det gäller säkerhet och terrorismbekämpning.

SYSSLESÄTTNING, SOCIALPOLITIK, HÄLSO- OCH SJUKVÅRD SAMT KONSUMENTFRÅGOR

SYSSLESÄTTNING OCH SOCIALPOLITIK

Sysselsättning och social utveckling

De ekonomiska prognoserna för 2014 och 2015 bekräftar att det finns tecken på långsam återhämtning, även om den är blygsam och skör. Arvet från den finansiella och ekonomiska krisen kommer ändå att fortsätta hämma tillväxten under avsevärd tid, i form av höga arbetslöshetsnivåer, sjunkande inkomster för hushållen och ökande fattigdom och ojämlikhet. Den ökade arbetslösheten ser ut att ha stabiliserat sig, men fler än 26,8 miljoner arbetssökande utgör ett avsevärt hinder för tillväxten på kort sikt i form av minskad efterfrågan. Europas konkurrenskraft på lång sikt är hotad eftersom människor förlorar sin kompetens och många ungdomar kämpar för att få in en fot på arbetsmarknaden.

Antalet människor i EU som riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning hade 2013 nått den alarmerande nivån 25 % av EU:s totala befolkning. Verktöget för bedömning av situationen för det sociala skyddet visar att de huvudtendenser som drar ner levnadsstandarden och som måste hållas under uppsikt bland annat är graden av fattigdom, fattigdomen bland förvärvsarbetande, ökningen av antalet hushåll där ingen förvärvsarbetar, den allvarliga materiella fattigdomen och andelen barn som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning samt utestängningen av ungdomar.

På det stora hela har krisen, som uppkom 2008, lett till svag tillväxt, för få och ofta lågkvalitativa arbetstillfällen samt till att fler människor riskerar att drabbas av fattigdom och social utslagning. Rapporten om det sociala läget i Europeiska unionen och resultattavlan med sysselsättningsmässiga och sociala indikatorer visar att det sociala läget i Europa inte håller på att förbättras och att situationen rentav håller på att förvärras i vissa länder.

Den europeiska planeringsterminen

Europa 2020-strategin och processen med den europeiska planeringsterminen har placerat sysselsättningsmålen och de överordnade målen på det sociala planet i centrum för EU:s verksamhet. Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) och dess underkommittéer, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd (SPC) spelar en viktig roll i samband med den europeiska planeringsterminen. Kommittéerna utför den multilaterala övervakningsprocessen och den tematiska översynen av genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna samt förser rådet med sina yttranden om kommissionens utkast till förslag om landsspecifika rekommendationer.

Den höga arbetslösheten i Europa förblir alarmerande. EU:s styrningsstrukturer håller fortfarande på att förbättras, så att genomförandet av olika reformåtaganden kan övervakas bättre och sysselsättningssituationen i Europa kan analyseras bättre, medan det finns utrymme för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) att ytterligare öka sitt deltagande i den europeiska planeringsterminen.

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) kommer även att delta i halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin, med inriktning på sysselsättning och sociala aspekter.

Inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin genomförs sysselsättningsåtgärderna i nära samordning och övervakas genom inbördes utvärdering och grundlig analys. De offentliga arbetsförmedlingarnas roll kommer att betonas särskilt i detta sammanhang. När de utarbetar och genomför sina sysselsättningsåtgärder får medlemsstaterna vägledning via gemensamma riktlinjer.

De riktlinjer för sysselsättningen, som riktar sig till alla medlemsstater, fastställdes 2010 och är i princip giltiga fram till 2014. Kommissionen ska lägga fram ett nytt förslag (efter 2014) som en del av halvtidsöversynen 2015.

Arbetet med den ekonomiska och monetära unionens sociala dimensionen kommer också att fortsätta. De tre ordförandeskapen kommer att fokusera på att följa upp kommissionens meddelande i denna fråga och ytterligare finslipa resultattavlan med sysselsättningsmässiga och sociala indikatorer samt på ett lämpligt sätt integrera den i befintliga ramar och instrument (ECB:s betalningsmekanism och verktyget för bedömning av situationen för det sociala skyddet).

Sysselsättning/arbetsmarknadsfrågor

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta att satsa på rörlighet, social dialog, skapande av kvalitativa arbetstillfällen, strukturreformer på arbetsmarknaderna samt investeringar i humankapital, enligt instruktioner från Europeiska rådet.

Med hänsyn till allvaret i den nuvarande arbetsmarknadssituationen kommer särskild vikt att läggas vid att driva på och följa upp pågående initiativ för att förbättra ungas sysselsättningssituation, i synnerhet genom ungdomsgarantiprogram, ungdomssysselsättningsinitiativet och annan ESF-finansiering.

Alla samhällsskikt är drabbade av krisen, men särskild uppmärksamhet bör riktas mot vissa utsatta grupper för att se till att arbetsmarknaderna förblir inkluderande. Ytterligare uppmärksamhet behöver ägnas åt att ta itu med problemen för utsatta grupper, med särskilt fokus på unga, kvinnor, äldre arbetstagare och de långtidsarbetslösa. Ett integrerat arbets sätt är nödvändigt för att man ska kunna säkerställa en varaktig integration på arbetsmarknaden för dem, vilket är en förutsättning för att outnyttjad tillväxtpotential ska kunna frigöras.

Den sociala dimensionen

I fråga om den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension kommer alla tre ordförandeskap att fokusera på att följa upp kommissionens meddelande i denna fråga och på att ytterligare granska resultattavlan med sysselsättningsmässiga och sociala indikatorer, även med beaktande av översynen av Europa 2020-strategin.

De tre ordförandeskapen kommer att lägga större vikt vid att stärka den sociala dialogen på medlemsstats- och EU-nivå, som en grundläggande del av Europas sociala modell och som ett nödvändigt inslag för konkurrenskraften hos alla EU:s ekonomier.

Socialpolitiska frågor

I fråga om socialt skydd och social delaktighet kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta säkerställa att de initiativ som kommissionen lade fram i februari 2013 följs upp på lämpligt sätt, särskilt "det sociala investeringspaketet".

I samband med halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin kommer de tre ordförandeskapen att ägna största möjliga uppmärksamhet åt att fastställa indikatorerna för fattigdom och social utestängning för att mäta de framsteg som medlemsstaterna gjort, och de kommer att stödja kommissionens initiativ för att förebygga och motverka hemlöshet.

Uppmärksamhet kommer också att ägnas åt övervakningen av det sociala skyddet och utformningen av socialskyddspolitik, det sociala skyddets finansiering och verkningsfullhet, problemet med långtidsvård inom EU samt pensionernas tillräcklighet.

Baserat på det föreberedande arbete som görs i kommittén för socialt skydd kommer de tre ordförandeskapen att utarbeta ett antal vägledande principer på området social styrning, med utgångspunkt i de förstärkta arrangemangen för ekonomisk styrning, i syfte att bättre kunna förena olika men lika viktiga politiska mål.

Arbetslagstiftning

De tre ordförandeskapen kommer, vid behov, att fortsätta diskussionerna om de kommissionsförslag som fortfarande är under behandling. Arbetet kommer framför allt att fortgå på området rörlighet, och alla verkningar därav, genom en uppföljning av kommissionens paket om arbetstagares rörlighet. Dessutom kommer de tre ordförandeskapen, med utgångspunkt i de resultat som det grekiska ordförandeskapet uppnått, att göra allt för att nå framsteg i fråga om kommissionens förslag till förordning om det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures), som syftar till att förbättra och modernisera det nuvarande Eures-nätverket.

De tre ordförandeskapens arbetsprogram kommer även att omfatta andra initiativ som väntas under 2014, däribland ett förslag om en översyn av förordningarna 883/2004 och 987/2009 om samordning av de sociala trygghetssystemen.

Diskussionerna kommer också att föras framåt när det gäller ett förslag till rådets och Europaparlamentets beslut om en plattform för svart arbete och om ett förslag till rådets beslut om genomförande av det europeiska ramavtalet om arbetstider inom inlandssjöfarten, som ingått av alla arbetsmarknadens parter.

De tre ordförandeskapen kommer även att hantera eventuella ändringar av direktiven om information till och samråd med arbetstagare och av förslaget till direktiv om sjöfolk.

Arbetsmiljö

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta för att identifiera gemensamma strategier för att förbättra arbetsmiljön, minska antalet arbetsplatsolyckor och genomföra gemensamma lösningar på EU-nivå. I detta sammanhang kommer arbetet att fortsätta med den nya arbetsmiljöstrategin för gemenskapen fram till 2020.

Rådet kan komma att fortsätta sitt arbete med kommissionens förslag om ändring av direktivet om åtgärder för att uppmuntra till förbättringar av arbetsmiljön för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen fött barn eller som ammar (mammaledighet).

Jämställdhet

Jämställdhet mellan kvinnor och män är en grundläggande värdering i Europeiska unionen. Det finns också starka ekonomiska skäl för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män, särskilt med tanke på den pågående ekonomiska krisen samt av demografiska skäl. De tre ordförandeskapen kommer att sträva efter att se till att rådet fullföljer sina åtaganden enligt den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) och kommer att ta hänsyn till ramarna i kommissionens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män (2010–2015).

Inom ramen för Europa 2020-strategin kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta att stödja arbetsmarknadsaktiveringen av kvinnor, med det mål att nå en sysselsättningsnivå på 75 % för kvinnor och män. Frågor som är relevanta ur ett sysselsättningsperspektiv är bland annat pensionsskillnaden, könsstereotyper, kvinnor och teknik samt kvinnors roll i beslutsprocessen. Ett annat viktigt tema som kommer att ges uppmärksamhet är behovet av att bekämpa könsbaserat våld.

Arbetet kommer också att fortgå med kommissionens förslag till direktiv om att förbättra könsfördelningen i bolagsstyrelser.

De tre ordförandeskapen kommer att sträva efter att integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden ("jämställdhetsintegrering") och inom ramen för yttre åtgärder. EU:s samordning kommer att säkerställas vid FN:s kvinnomission 2015 och man kommer att utföra en 20-årsöversyn av genomförandet av Pekingplattformen.

Antidiskriminering

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med förslaget till rådets direktiv om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Främjandet av social och ekonomisk integrering av personer med funktionshinder och av marginaliserade grupper, bland dem också romer, kommer att fortsätta i enlighet med rådets åtaganden och befogenheter.

Sysselsättnings- och socialpolitikens yttre dimension

Den globala krisen har haft en betydande negativ inverkan på den sociala sammanhållningen. I takt med att krisens sociala följdverkningar har spridit sig har den internationella verksamheten för att ta itu med detta intensifierats. Tidigare ordförandeskap har i allt högre grad deltagit i internationella forum, som företrädare för EU vid sidan av kommissionen, och garanterat att EU:s medlemsstater har följt en samordnad och konsekvent strategi. På grundval av riktlinjer från rådet kommer de tre ordförandeskapen i förekommande fall och med stöd från kommissionen att stödja åtgärder som ska vidtas, till exempel, inom ramen för Internationella arbetsorganisationen (ILO), G20-processen, Europa–Medelhavspartnerskapet och Asem-processen.

HÄLSO- OCH SJUKVÅRD SAMT KONSUMENTFRÅGOR

Folkhälsa

På folkhälsoområdet kommer de tre ordförandeskapen att främja åtgärder för att förbättra EU-medborgarnas hälsa, i linje med EU:s hälsostrategi och Världshälsoorganisationens indikationer samt genom att utnyttja åtgärderna i det tredje unionsprogrammet för åtgärder på hälsoområdet (2014–2020), med vederbörligt beaktande av den nuvarande ekonomiska situationen.

De tre ordförandeskapen anser att det är nödvändigt att säkerställa att hälsofrågor företräds på ett lämpligt sätt i processen med den europeiska planeringsterminen. De tre ordförandeskapen kommer att uppmuntra genomförandet av en uppföljning av reflexionsprocesserna när det gäller kroniska sjukdomar samt moderna, flexibla och hållbara hälso- och sjukvårdssystem, särskilt när det gäller vikten av att garantera hållbara och tillgängliga hälsosystem samt av att alla medborgare har tillgång till rättvis, säker och högkvalitativ hälso- och sjukvård, genom att fokusera på en förbättring av primärvården samt dess samband med sjukhussystem.

På alla insatsområden kommer de tre ordförandeskapen att lägga vikt vid och stödja identifiering och antagande av innovativa strategier, bland annat kostnads- och intäktsanalyser, som skulle kunna ha en positiv inverkan på medborgarnas hälsa samt på ekonomin. De tre ordförandeskapen kommer, i nära samarbete med kommissionen, att utvärdera de resultat som uppnåtts genom genomförandet av direktivet om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård.

De tre ordförandeskapen ska genomföra sitt program på området friskvård, sjukdomsförebyggande och hälso- och sjukvård, med beaktande av organisatoriska frågor och med större fokus på de mest utsatta grupperna. De kommer att prioritera enskilt och kollektivt förebyggande, med särskild inriktning på primärt och sekundärt förebyggande av kroniska icke smittsamma sjukdomar, med hänsyn till deras förekomst och höga kostnader när det gäller mänskliga, socio-ekonomiska och hälsorelaterade faktorer. I detta sammanhang kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt främjandet av en sund livsstil, med inriktning på att uppmuntra fysisk aktivitet och sund kost.

Vederbörlig uppmärksamhet kommer även att ägnas åt att stärka samarbetet på EU-nivå om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa (särskilt när det gäller nya smittsamma sjukdomar eller smittsamma sjukdomar som uppträder på nytt), särskilt genom att korrekt genomföra lagstiftning i hela EU.

Läkemedel och medicintekniska produkter

I syfte att fylla de luckor som finns i den befintliga EU-lagstiftningen om medicintekniska produkter, ytterligare stärka patientsäkerheten samt stödja innovation och konkurrenskraften hos den europeiska industrin för medicintekniska produkter, genom att möjliggöra snabbt och kostnadseffektivt marknadsinträde för innovativa medicintekniska produkter, kommer de tre ordförandeskapen att prioritera arbetet med det paket som innehåller två förslag om medicintekniska produkter och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik, så att dessa två förordningar skyndsamt kan antas och träda i kraft.

I samband med översynen av förordningen om läkemedel för avancerad terapi, direktivet om donation av mänskliga vävnader och celler samt direktivet om insamling och distribution av humanblod och blodkomponenter kommer de tre ordförandeskapen att aktivt föra arbetet med eventuella sådana förslag från kommissionen framåt.

Kommissionen arbetar för närvarande med en översyn av direktivet om veterinärmedicinska läkemedel, som rådet kommer att behöva göra en horisontell behandling av i syfte att undvika onödiga skillnader jämfört med den rättsliga ramen för humanläkemedel. De tre ordförandeskapen kommer att arbeta med detta förslag så snart det har antagits av kommissionen.

De tre ordförandeskapen kan också komma att undersöka om och hur man kan fortsätta den pågående översynen av direktivet om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen.

Livsmedel

Skyddet av medborgarnas hälsa kräver ständig uppmärksamhet på säkerheten i de livsmedel som medborgarna konsumerar dagligen. De tre ordförandeskapen kommer därför att prioritera en utveckling av den rättsliga och politiska ramen för att den ska ge fortsatta garantier för livsmedelssäkerhet för alla medborgare, inbegripet förebyggande av livsmedelsfusk.

Ett korrekt genomförande av två viktiga rättsakter, förordningen om livsmedelsinformation till konsumenterna ("märkning av livsmedel") och förordningen om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för särskilda medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll ("livsmedel för särskilda ändamål"), kommer att ha stor betydelse eftersom de bildar ett ramverk av förstärkt information, öppenhet och en hög grad av livsmedelssäkerhet för unionens medborgare.

KONKURRENSKRAFT (INRE MARKNADEN, INDUSTRI, FORSKNING OCH RYMDFRÅGOR)

Konkurrenskraft

Den europeiska ekonomin håller på att återhämta sig efter flera år med begränsad eller till och med negativ tillväxt. För att bibehålla och förstärka återhämtningen kommer de tre ordförandeskapen att ge politiken för Europas tillväxt och konkurrenskraft högsta prioritet.

Mot denna bakgrund kommer rådet att vidta väsentliga tillväxtfrämjande åtgärder inom ramen för den politik som gäller den inre marknaden, industriell konkurrenskraft, forskning och innovation och rymden. Många initiativ ingår i Europa 2020-strategin, den europeiska planeringsterminen och i synnerhet tillväxt- och sysselsättningspakten.

De tre ordförandeskapen kommer att göra sitt yttersta för att rådet på ett effektivt sätt ska bidra till att målen i dessa initiativ uppnås genom att leverera konkreta och snabba resultat till agendan för Europas tillväxt. De kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt politikområden med större inverkan på EU:s konkurrenskraft på kort och medellång sikt och högre synergier och stärka ställningen för EU-företag i den globala värdekedjan. Detta kan uppnås genom anpassning av den allmänna agendan för den inre marknaden genom vidareutveckling av en integrerad politik för den inre marknaden och genom främjande av tre avgörande drivkrafter för tillväxt: industriell konkurrenskraft, tillgång till finansiering samt handel och exportpolitik.

Den inre marknaden

De tre ordförandeskapen inleder sin period i början av Europaparlamentets nya mandatperiod. Detta ger en möjlighet att starta en ny "strategisk" cykel med inriktning på färdigställandet av en gränslös inre marknad, i syfte att låta konsumenter och företag köpa och sälja varor och tjänster överallt i Europa lika lätt som på deras hemmamarknader, oavsett deras nationalitet eller vistelseort. De tre ordförandeskapens mål kommer vara att bygga vidare på de resultat som uppnåtts genom genomförandet av inre marknadsakterna I och II och att sträva efter att stänga de luckor som återstår och förbättra överensstämmelsen i den rättsliga ramen för att förstärka konsumenters och företags förtroende och rättssäkerhet. För att uppnå dessa mål kommer de tre ordförandeskapen att främja användningen av alla relevanta lagstiftningsverktyg och andra verktyg, i lämpliga fall även harmonisering och ömsesidigt erkännande. Åtgärdandet av de praktiska problem som konsumenter och företag står inför i vardagen på den inre marknaden kommer att utgöra kärnan i de tre ordförandeskapens arbete. I detta avseende bör de kommande rapporterna om principen om ömsesidigt erkännande och om läget på den inre marknaden för tjänster, som ska offentliggöras av kommissionen i mitten av 2015, att tillhandahålla en stark faktabas och värdefull vägledning för ytterligare politiska insatser.

De tre ordförandeskapen kommer också att bygga vidare på den inbördes utvärderingen inom ramen för tjänstedirektivet och vidta ytterligare åtgärder för att undanröja diskriminerande, omotiverade eller oproportionerliga krav tillämpade på leverantörer och mottagare av tjänster (konsumenter och företag), för att underlätta tillträde till reglerade yrken, på grundval av den inbördes utvärdering som förutses i det reviderade direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer, och till fullo genomföra de åtgärder som förutses i handlingsplanen för handel och distribution. De tre ordförandeskapen kommer också att ge hög prioritet till en möjlig översyn av det nuvarande direktivet om vilseledande reklam mellan företag.

Särskild uppmärksamhet kommer också att ägnas åt styrningen av den inre marknaden och frågan om hur det befintliga regelverket för denna fungerar i praktiken, bland annat genom den årliga rapporten om den inre marknadens integration.

Slutligen hör den allt snabbare takten i integrationen av den globala marknaden och den fortsatta utvidgningen av den inre marknaden till de största förändringarna sedan den inre marknaden skapades. De tre ordförandeskapen kommer att sträva efter att ytterligare integrera den inre marknadens yttre dimension i EU:s politikområden och bidra till att främja EU-lagstiftning och gemensamma standarder på internationell nivå.

På längre sikt kommer de tre ordförandeskapens program att fokusera på en betraktelse över kommande utmaningar för den inre marknaden, i syfte att stärka EU:s konkurrenskraft. Denna betraktelse kommer att utgöra grunden för en ny agenda för att föra den inre marknaden vidare till ett nytt utvecklingskede, särskilt genom att ge företräde åt politikområden med större inverkan på EU:s konkurrenskraft på kort och medellång sikt, särskilt för små och medelstora företag, som sannolikt kan ge EU-företag en starkare ställning i den globala värdekedjan. Detta kan göras – vilket redan nämnts i avsnittet om konkurrenskraft – genom att större vikt läggs vid industriell konkurrenskraft, tillgång till finansiering samt handels- och exportpolitik.

Bolagsrätt

De tre ordförandeskapen avser också att arbeta med initiativ till stöd för långsiktig finansiering, så som förslagen om enmansföretag och om aktieägares rättigheter som inlämnats av kommissionen inom ramen för processen för översynen av den europeiska bolagsrätten med det övergripande syftet att ytterligare förenkla och modernisera befintlig bolagsrätt och uppnå förbättrad bolagsstyrning.

Bättre lagstiftning

Bättre lagstiftning (smart lagstiftning) kommer att betraktas som en ständig prioritering för de tre ordförandeskapen i strävan efter evidensbaserad lagstiftning av bättre kvalitet samt effektivt och mindre betungande beslutsfattande. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta arbetet med att säkerställa att EU:s lagstiftning är ändamålsenlig genom en effektiv användning av verktyg för smart lagstiftning (minskning av onödiga bördor, konsekvensbedömning, utvärdering och samråd med intressenter), särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att uppnå framsteg inom ramen för kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) och att konkret undanröja onödiga bördor.

Teknisk harmonisering

På området för harmonisering av tekniska specifikationer för motorfordon kommer rådet att sträva efter att slutföra arbetet med förordningen om e-callsystem som väntas leda till en väsentlig minskning av antalet svåra olyckor på europeiska vägar. De tre ordförandeskapen kommer också att börja arbeta med det kommande förslaget om en översyn av ramdirektivet om typgodkännande av motorfordon och deras komponenter. Dessutom kommer de tre ordförandeskapen att återuppta behandlingen av förslaget om förenkling av överföring av motorfordon som är registrerade i en annan medlemsstat så snart den väntade extra analysen har lämnats in.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta med de förslag om linbanor, gasanordningar och personlig skyddsutrustning som nyligen har antagits.

Konsumenter

De tre ordförandeskapen kommer att främja genomförandet av strategin för konsumentpolitiken 2012–2014 för att maximera fördelarna med den inre marknaden för konsumenterna. Detta bör i det långa loppet ge konsumenterna möjlighet att handla var som helst i EU lika enkelt som i deras hemland, samtidigt som de åtnjuter en hög nivå av skydd baserat på tydliga och konsekventa gemensamma regler.

De tre ordförandeskapen kommer att söka enighet om paketet om produktsäkerhet och övervakning av marknaderna, som syftar till att förbättra den inre marknads funktion genom förenklade och mer enhetliga och effektiva säkerhetsregler för andra produkter än livsmedel, förenkling av förfaranden för marknadsövervakning och mer effektiv samordning av och effektivt samarbete mellan marknadsövervakningsmyndigheter. De kommer att sträva efter att uppnå enighet om förslaget till direktiv om turispaketresor. De tre ordförandeskapen ser också fram emot möjliga nya initiativ från kommissionen, bland annat när det gäller översynen av förordningen om konsumentsskyddssamarbete.

Immateriellrätt

De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta det pågående arbetet med att stärka det immaterialrättsliga regelverket i syfte att uppnå en hög nivå av skydd samtidigt som man främjar en välfungerande inre marknad.

På området för upphovsrätt och dithörande rättigheter kommer de tre ordförandeskapen efter antagandet av direktivet om föräldralösa verk och direktivet om förvaltning av kollektiva rättigheter att beakta de lagstiftningsförslag som kan komma att läggas fram av kommissionen som en följd av resultatet av översynen av EU:s upphovsrättsliga ram, som kan leda till en möjlig översyn av vissa aspekter av det upphovsrättsliga regelverket i den digitala tidsåldern.

På varumärkesområdet kommer arbetet att vara inriktat på antagandet av varumärkespaketet, som syftar till en förenkling och en modernisering av både förordningen om gemenskapsvarumärken och direktivet om tillnärmning av nationella lagstiftningar om varumärken i syfte att göra varumärkessystemet i Europa mer effektivt och konsekvent, samtidigt som man erkänner behovet av harmonisk samexistens och förstärkt samarbete mellan Kontoret för harmonisering i den inre marknaden (varumärken och mönster) (KHIM) och nationella varumärkeskontor. Målet är att enas om varumärkespaketet med sikte på ett snabbt antagande.

På området för företagshemligheter kommer arbetet att koncentreras på att erbjuda företagen en sådan harmoniserad lagstiftningsram som bedöms vara nödvändig för att främja tekniskt samarbete och utbyte av know-how över nationsgränserna. De tre ordförandeskapen siktar på att snabbt uppnå enighet kring detta paket.

Tullunion

De tre ordförandeskapen kommer, med ett snabbt antagande i sikte, att fortsätta och slutföra arbetet med förslaget till direktiv om unionens rättsliga ram för tullrättsliga överträdelser och sanktioner, liksom med förslaget till förordning om ändring av förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen.

De tre ordförandeskapen kommer också att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt eventuella nya förslag från kommissionen på området för tullpolitik, särskilt de förslag som nu behandlas till rådets förordning om ändring av grundförordningen, rådets förordning (EU) nr 7/2010 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter, och rådets förordning om ändring av grundförordning (EU) nr 1344/2011 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullsatser för vissa jordbruks-, fiskeri- och industriprodukter. Detta gäller också ett möjligt förslag till e-tullsbeslut och ändringen av rådets förordning nr 2658/87 (tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan) och rådets förordning nr 1147/2002 (luftvärdighet).

På internationell nivå kommer de tre ordförandeskapen att ta itu med översynen av bilagorna till den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung, det ömsesidiga administrativa avtalet om tullsamarbete mellan EU och Nya Zeeland och EU:s och Kanadas program för ömsesidigt erkännande av ekonomiska aktörer och med uppföljningen av kommissionens meddelande om tullunionens tillstånd och särskilt om förvaltningsreformen genom rådets slutsatser för förenkling av beslutsprocessen bland annat genom en omorganisation av de olika grupperna inom tullkodexkommittén och Tull 2020-programmet.

Med tanke på dess rätt att invända under förberedelse- och antagandeprocessen för delegerade akter till unionens tullkodex kommer rådet att fortsätta att följa den rättsliga tillämpningen av unionens tullkodex.

Rådet kommer att övervaka genomförandet av den europeiska handlingsplanen för tullens bekämpning av intrång i immateriella rättigheter, närmare bestämt genom den årliga sammanfattande rapport som översänds och läggs fram av kommissionens avdelningar.

Slutligen kommer de tre ordförandeskapen att samordna EU:s ståndpunkt avseende punkter på dagordningen hos Världstullorganisationen, Asem, den gemensamma tullsamarbetskommittén och andra internationella forum. Rådet kommer att arbeta för en utvidgning av konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande och konventionen om det administrativa enhetsdokumentet till Serbien och före detta jugoslaviska republiken Makedonien senast den 1 juni 2015.

Industripolitik

Genom krisen har realekonomins betydelse och betydelsen av starka tillverknings- och tjänstesektorer blivit än mer uppenbar. Europas industrier, inbegripet de små och medelstora företag som utgör den verkliga ryggraden i den europeiska ekonomin, är en viktig drivkraft för tillväxt, produktion, sysselsättning, innovation och export. Industripolitiken kommer att spela en viktig roll för att stärka Europas konkurrenskraft genom att bygga på de starka sidor som identifierats och uppgradera den europeiska industrins konkurrenskraft.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta med att förstärka styrningen av den europeiska industripolitiken för att systematiskt anpassa konkurrenskraftfrågorna inom alla politikområden.

Främjandet av industriell konkurrenskraft kommer att utgöra kärnan i de tre ordförandeskapens verksamheter, inbegripet säkerställandet av ytterligare integrering av den inre marknaden, utvecklingen av industriellt samarbete och förbättringen av det allmänna företagsklimatet för europeiska företag. Detta omfattar EU-instrument så som programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) och ramprogrammet för forskning och innovation Horisont 2020.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta med utvecklingen av en proaktiv, ambitiös och integrerad industripolitik i Europa som syftar till att motsvara de behov som orsakats av den föränderliga ekonomiska situationen och stärka en samordnad strategi för industriell konkurrenskraft genom all EU:s politik. I detta avseende kommer de tre ordförandeskapen att eftersträva en övergripande strategi med överensstämmande politik inom en rad områden (innovation, energi, resurseffektiv industri, den inre marknaden, konkurrenskraft, tillgång till finansiering, handels- och exportpolitik, etc.) som syftar till att förbättra affärsvillkoren på både EU-nivå och global nivå, samtidigt som de garanterar att ständig uppmärksamhet riktas mot de viktigaste drivkrafterna för produktionstillväxt så som viktig möjliggörande teknik och omvälvande teknik. Framsteg i genomförandet av den industripolitiska handlingsplanen och prioriterade industriinitiativ kommer att bedömas och genomförandet av de specifika sektoriella handlingsplanerna (till exempel för stålsektorn) kommer att följas aktivt.

Detta omfattar också genomförandet av viktiga EU-instrument för finansiering och stöd så som programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) och ramprogrammet för forskning och innovation Horisont 2020.

Små och medelstora företag

Små och medelstora företag spelar en viktig roll i Europa som hävstång för tillväxt och sysselsättning. Att ge särskild uppmärksamhet åt deras behov genom en systematisk tillämpning av principen "tänk småskaligt först" kommer därför att vara ett viktigt åtagande för de tre ordförandeskapen.

Vad gäller den allmänna ramen för små och medelstora företag har småföretagsakten ("Small Business Act" för Europa) visat sig vara ett framgångsrikt verktyg för att politiken ska genomföras i medlemsstaterna. I detta avseende kommer den pågående översynen av småföretagsakten att utgöra en prioriterad fråga och de tre ordförandeskapen kommer också att fortsätta att i nära samarbete med nätverket av företrädare för små och medelstora företag följa genomförandet av pågående insatser för att förenkla livet för små och medelstora företag genom att minska den administrativa bördan och förbättra deras tillgång till den inre marknaden och till internationella marknader.

Tillgång till finansiering kvarstår som ett av de största problemen som små och medelstora företag har stått inför under senare år och fortfarande står inför. Den smala uppsättningen finansieringskällor som främst är tillgängliga för små och medelstora företag gör dem mer sårbara för de föränderliga villkoren på kreditmarknaden. Eftersom EU-instrument som Cosme och Horisont 2020 kommer att användas tillsammans för att underlätta och förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag, är det nödvändigt att utveckla bredare strategier för att öka de små och medelstora företagens tillgång till finans- och kapitalmarknader.

Slutligen måste särskild uppmärksamhet också ägnas åt utvecklingen av entreprenörskompetens för befintliga och potentiella entreprenörer. På samma sätt bör ytterligare insatser göras för att bättre matcha de anställdas kompetens mot de små och medelstora företagens behov.

Forskning och innovation

De tre ordförandeskapen understryker att forskning och innovation har en avgörande betydelse för EU:s konkurrenskraft, sysselsättning och sociala framsteg eftersom dessa faktorer mot bakgrund av Europa 2020-strategin, Innovationsunionen och ramen för det europeiska forskningsområdet bidrar med nya källor för tillväxt. För att maximera dessa bidrag och för att bidra på ett konkret sätt till Europa 2020-strategin måste forskning och innovation baseras på nätverk utan gränser, och till fullo utnyttja potentialen i nationella system för forskning och innovation. Därför avser de tre ordförandeskapen att främja kopplingar mellan forskning, innovation och tillväxt (i form av konkurrenskraft och sysselsättning), genom att undersöka möjliga åtgärder för att stärka investeringarna inom dessa strategiska sektorer. De tre ordförandeskapen kommer därför att fokusera på att stärka det europeiska forskningsområdet, som anses vara mycket viktigt för att säkerställa fri rörlighet för forskare och vetenskaplig kunskap med inriktning på genomförandenaspekter och europeiskt mervärde samt på bättre anpassning av de nationella forsknings- och innovationspolitiska strategierna, effektiv användning av EU:s struktur- och investeringsfonder samt genom integrering av infrastrukturen för forskning. Vidare har egenmakt för unga forskare, med lämpligt socialt skydd, attraktiva karriärvägar (inbegripet inom industrin) och stärkt förmåga hos entreprenörer att förstärka det strategiska värdet i investering i personal fastställts som viktiga prioriteringar.

De tre ordförandeskapen erkänner kommissionens ansträngningar för att främja och bidra till utvecklingen av ett evidensbaserat system på EU-nivå för övervakning av framstegen mot det europeiska forskningsområdet och Innovationsunionen.

De tre ordförandeskapen är övertygade om att genomförandet av projekten i Esfris färdplan i betydande grad kommer att förbättra Europas förmåga att generera nya idéer, samtidigt som det bidrar till att överbrygga innovationsluckor och skapa sysselsättning, och kommer därför att ta itu med frågor som genomförandet av Esfris färdplan och utvecklingen av konsortiet för europeisk forskningsinfrastruktur, i överensstämmelse med smarta strategier för specialisering och regional och makroregional politik. Att driva EU:s digitala agenda framåt och utveckla en e-infrastruktur (inbegripet en infrastruktur för data) som omfattar alla forskningssamhällens och innovationssektorers behov utgör också en viktig faktor för ekonomisk utveckling.

De tre ordförandeskapen kommer att sprida information om "Vetenskap med och för samhället" i syfte att främja social och ekonomisk delaktighet och konkurrenskraft som fått skjuts av forskning och innovation inom ramen för insatser för att ta itu med stora samhällsutmaningar så som klimatförändringar, energitrygghet, tryggad livsmedelsförsörjning, en hälsosam bioekonomi och en åldrande befolkning, inbegripet genom social innovation, öppen vetenskap och socialt styrd teknisk innovation. Mot denna bakgrund kan det inledande skedet av diskussionerna om kommissionens kommande grönbok om vetenskap efter 2020 tjäna som en viktig katalysator som gör det lättare att prioritera och bättre förstå omfattningen och betydelsen av globala utmaningar.

För att säkerställa en dynamisk kontinuitet med tidigare arbete inom rådet avser de tre ordförandeskapen att ytterligare driva frågorna om vetenskaplig och teknisk forskning inom särskilda regioner, framför allt Medelhavs- och Östersjöområdena, med särskild hänvisning till gemensamma forskningsprogram som genomförs av flera medlemsstater i detta avseende.

De tre ordförandeskapen kommer att underlätta arbetet med den slutliga utvärderingen av Sjunde ramprogrammet. De tre ordförandeskapen kommer att på nära håll följa och analysera resultaten från inledningsfasen av ramprogrammet Horisont 2020 för att säkerställa att programmets hela potential tas tillvara vad gäller vetenskaplig, industriell och social tillväxt i Europeiska unionen, inbegripet de rätta synergierna med de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Rymden

Diskussionerna om utvärderingen av framtida förbindelser mellan unionen och Europeiska rymdorganisationen (ESA) inleddes i slutet av 2012. De tre ordförandeskapen kommer att driva denna process vidare för att rådet ska kunna tillhandahålla riktlinjer för framtida alternativ för vägvalet för tiden från 2015 och framåt vad gäller dessa förbindelse inbegripet ändringar av det nuvarande ramavtalet mellan EU och ESA och utnyttjandet av ESA:s expertkunskaper genom ett förstärkt partnerskap. Därför välkomnas en bredare diskussion om den framtida utvecklingen av en integrerad och övergripande EU-strategi för rymden, där enskilda medlemsstaters arbete och EU:s politiska instrument förenas.

Högupplösta satellitdata och program baserade på högupplösta satellitdata har blivit ett oundgängligt verktyg för miljöövervakning, stadsplanering, jordbruk, förvaltning av naturresurser samt katastrof- och krishantering, men är också viktiga för säkerhet och försvar. Det finns dock viktiga skillnader mellan de sätt genom vilka produktion och spridning av högupplösta satellitdata av kommersiella aktörer regleras inom EU. De tre ordförandeskapen kommer att vara uppmärksamma på framstegen med arbetet för antagande av det kommande förslaget till direktiv om fastställande och spridning av högupplösta satellitdata för observation av jorden för kommersiella ändamål, i syfte att säkerställa verkliga diskussioner mellan medlemsstaterna och intressenter så att en mer pålitlig tillgång till högupplösta satellitdata kan upprättas, liksom en god och tillräcklig nivå av information om tillgängligheten till högupplösta satellitdata för företag inom värdekedjan för högupplösta satellitdata och kundföretag.

EU:s flaggskeppsprogram Galileo och Copernicus befinner sig i ett inledande verksamhetskede och ytterligare arbete krävs innan de kan genomföras och utnyttjas till fullo. Det måste säkerställas att dessa program gynnar unionens politik och medborgare så mycket som möjligt. Därför kan en diskussion inledas och utvecklas under de tre ordförandeskapens ämbetsperiod.

En kapacitet för rymdövervakning och spårning bör inrättas på EU-nivå för att utveckla och utnyttja befintliga civila och militära tillgångar på nationell nivå och EU-nivå, i syfte att åtgärda problemet med rymdskrot som har blivit ett allvarligt hot mot säkerheten och hållbarheten i samband med verksamheter i rymden.

De tre ordförandeskapen är medvetna om den dubbla användningen av en sådan kapacitet, och kommer att arbeta i nära samarbete med Europeiska kommissionen för att främja och underlätta deltagande av största möjliga antal medlemsstater inom ramen för stödet för rymdövervakning och spårning, förutsatt att kriterierna för deltagande är uppfyllda.

Turism

Turismens betydelse för ekonomisk utveckling och tillväxt i Europa ökar och de tre ordförandeskapen är därför fast beslutna att bidra till att Europa behåller ledningen som den främsta turistdestinationen i världen, att främja ett utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och att öka synligheten för Europa som varumärke på avlägsna marknader.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas främjandet av åtgärder för att se till att turismen i större omfattning integreras i en vid uppsättning av EU:s politikområden, hållbar och ansvarsfull turism och tjänster av hög kvalitet, som också utgör en konkurrensmässig fördel för företag, särskilt små och medelstora företag, samt kust- och havsnära turism.

De tre ordförandeskapen kommer också att uppmuntra initiativ som syftar till att göra det lättare för turister från länder utanför EU att komma in i EU genom förenkling av befintliga förfaranden för utfärdande av viseringar. I detta avseende kommer de tre ordförandeskapen att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt eventuella förslag från kommissionen.

TRANSPORT, TELEKOMMUNIKATION OCH ENERGI

Sektorsövergripande frågor

Mot bakgrund av översynen efter halva tiden av Europa 2020-strategin kommer de tre ordförandeskapen att se till att rådet fortsätter att bidra till att uppfylla strategins mål och att hålla de tidsfrister som fastställts av Europeiska rådet för fullbordandet av den inre marknaden för energi och den digitala inre marknaden. Det övergripande målet är att uppnå ett Europa som är helt och hållet sammankopplat över gränser och nätverk och att även mobilisera den privata sektorn i denna successiva uppbyggnadsprocess, vilket gör det nödvändigt att hitta nya former av offentlig-privata partnerskap som även inbegriper innovativa finansiella instrument för den paneuropeiska infrastrukturen. I samband med detta kommer de tre ordförandeskapen att sträva efter att utnyttja synergierna mellan de tre sektorerna transport, telekommunikation och energi för att påskynda infrastrukturutbyggnaden, framför allt genom att inleda genomförandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), det transeuropeiska transportnätet, det transeuropeiska energinätet och det transeuropeiska telekommunikationsnätet samt den kommande europeiska infrastrukturen för alternativa bränslen, och för att stärka säkerheten i kritisk infrastruktur. Galileos sektorsövergripande bidrag till den europeiska infrastrukturen bör också utnyttjas till fullo genom att man främjar ett igångsättande av dess tidiga tjänster som blir tillgängliga 2014/2015.

De tre ordförandeskapen kommer också att sträva efter att förbättra ett evidensbaserat fastställande av strategier för och övervakning av transport-, telekommunikations- och energisektorn genom användning av den så kallade resultatindikatorn, som kommissionen lagt fram på området för innovation och forskning. Detta nya instrument kommer att användas för systematisk övervakning av den tillväxt- och innovationsskapande förmågan i sektorn för transport, telekommunikation och energi med målet att mäta den mot andra sysselsättnings- och tillväxtfrämjande sektorer.

TRANSPORT

EU:s transportpolitik har som syfte att främja en rörlighet som är effektiv, säker och miljövänlig samt att skapa förutsättningar för en konkurrenskraftig industri som genererar tillväxt och sysselsättning. Under de kommande 18 månaderna kommer dessa prioriteringar fortsatt att stå högst på EU:s transportpolitiska agenda. Mot denna bakgrund kommer arbetet att fortsätta bland annat med förslagen avseende alla transportslag.

Övergripande frågor

Ett förslag till förordning om tillgång till offentliga och privata transportdata kommer förmodligen att läggas fram för rådet och Europaparlamentet under det fjärde kvartalet 2014.

Ytterligare arbete med det fullständiga genomförandet av Galileo kommer att underlättas av de tre ordförandeskapen eftersom Galileo har kopplingar till andra ärenden inom transportsektorn och, dessutom, till energi och telekommunikation.

Luftfart

Förhandlingarna med Europaparlamentet om paketet för flygpassagerares rättigheter som föreskriver en översyn av förordning nr 261/2004/EG om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om översynen av förordning nr 2027/97 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar bör slutföras under denna period.

Förhandlingarna kan komma att slutföras med Europaparlamentet om flygplatspaketet, inbegripet förslagen om marktjänster och ankomst-/avgångstider.

Förhandlingarna kommer sannolikt att återupptas om de föreslagna förordningarna om ett gemensamt europeiskt luftrum (SES2 +), med början i förslaget om en omarbetning av förordningen om fastställandet av allmänna principer om inrättande av ett gemensamt europeiskt luftrum, i syfte att påskynda reformen av den europeiska lufttrafikkontrollen för att kunna möta den ökande efterfrågan på trafik som väntas under de kommande åren. Inom ramen för samma paket väntas de tre ordförandeskapen fortsätta arbetet med förslaget om en översyn av förordning nr 216/2008 och en anpassning av de bestämmelser som reglerar Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa).

Ett förslag om översyn av förordning nr 868/2004 om illojal prissättning vid tillhandahållande av lufttrafiktjänster bör läggas fram av kommissionen under det tredje kvartalet 2014.

Under första hälften av 2014 kommer kommissionen att anta ett meddelande om EU:s politik avseende fjärrstyrda luftfartssystem (obemannade luftfartyg), som kommer att leda till att lagstiftningsförslag läggs fram under loppet av 2015.

Kommissionen väntas lägga fram ett förslag om en översyn av Easa-förordningen under andra hälften av 2015.

Landtransporter

När det gäller transport på järnväg kommer de tre ordförandeskapen att under sina ordförandeskapsperioder försöka slutföra förhandlingarna om de kvarvarande förslagen i det fjärde järnvägspaketet.

Dessutom kan arbete komma att vidtas med ett förslag till direktiv om bullerreducering vid godstransport på järnväg, eftersom kommissionen kan komma att lägga fram detta förslag under det andra kvartalet 2014.

När det gäller vägtransporter kommer arbetet att fortsätta med det reviderade direktivet om vikter och dimensioner för kommersiella fordon.

Vidare kan kommissionen under det tredje kvartalet 2014 komma att förelägga rådet och Europaparlamentet ett direktiv om obligatorisk användning av reell ITS-trafikinformation.

Kommissionen planerar även att under det fjärde kvartalet 2014 förelägga rådet och Europaparlamentet ett förslag om översyn av direktiv 2003/59/EG om utbildning av yrkesförare, inbegripet krav för sparsam körning.

Vidare kan kommissionen under det tredje kvartalet 2014 komma att lägga fram ett förslag till direktiv om obligatorisk användning av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar.

Som en del av det pågående arbetet med att främja sjöfart på de inre vattenvägarna (Naiades II-paketet) kan kommissionen lägga fram en ändring av ett förslag till direktiv om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av direktiv 2006/87/EG. Vidare är det troligt att ett förslag till direktiv om modernisering och erkännande av yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfart kommer att läggas fram under det första kvartalet 2015.

Sjötransporter

Arbetet kommer sannolikt att fortsätta med förslaget till förordning om inrättande av en ram för tillträde till marknaden för hamntjänster och för finansiell insyn i hamnar, inbegripet förhandlingar med Europaparlamentet. Kommissionen kommer troligtvis att under det första kvartalet 2015 förelägga rådet och Europaparlamentet ett förslag till direktiv om en översyn av direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn.

Kommissionen kan under det andra kvartalet 2014 lägga fram ett förslag till förordning om inrättande av ett europeiskt ramverk för beviljande av intyg om lotsdispens.

TELEKOMMUNIKATION OCH DEN DIGITALA INRE MARKNADEN

Åtagandet att fullborda den digitala inre marknaden senast 2015, vilket Europeiska rådet ger uttryck för i sina slutsatser från oktober 2013, kommer att stå på de tre ordförandeskapens dagordning. En stark digital ekonomi är av vital betydelse för Europeiska unionens tillväxt och konkurrenskraft. Detta kommer att uppnås endast genom ett övergripande upplägg där man tar upp infrastrukturen som stöder den digitala marknaden, förtroendet för online-verksamhet och nätsäkerhet, integrationen av telekommunikationsmarknaderna, garanterat uppgiftsskydd och fri rörlighet för uppgifter, anpassade upphovsrättsliga regler, gränsöverskridande tillgång till online-tjänster och online-innehåll samt användning av strategisk teknik.

De tre ordförandeskapen efterlyser en uppdatering av den digitala agendan och kommer att säkerställa rådets bidrag till denna i syfte att bevara dess tillväxtpotential för Europa trots en ökande global konkurrens.

Även om genomförandet av det nya instrumentet för e-identifiering och e-signatur redan kommer att bidra till ökat förtroende och tillit till den digitala miljön, är det nödvändigt att skapa bredare ramar för nät- och informationssäkerhet med tanke på ökande cybersäkerhetsfarhågor, och de tre ordförandeskapen kommer därför att göra sitt yttersta för att säkra en överenskommelse om förslaget om nät- och informationssäkerhet.

Telekommunikationsmarknaden och dess operatörer förblir av central betydelse i EU:s inre digitala marknad. Den är dock fortfarande fragmenterad, placerar europeiska operatörer i en ofördelaktig situation och ger inte tillräckligt åt medborgare och företag. För att ge EU den starka och dynamiska telekommunikationssektor som unionen behöver kommer de tre ordförandeskapen att ta upp alla relevanta initiativ som paketet "En uppkopplad kontinent" för att ge operatörerna den stabila och sammanhängande ram de behöver och konsumenterna det skydd de är förtjänta av.

Tillgång till onlinetjänster är inte bara en fråga om nätens tillgänglighet, utan webbtillgänglighet för alla, inbegripet för personer med funktionshinder, bör tas upp till behandling och de tre ordförandeskapen kommer att bemöda sig om att nå fram till ett antagande av direktivet om webbtillgänglighet.

När det gäller strategisk teknik som stordata, öppna data och molnbaserade datortjänster är det viktigt att utnyttja deras potential som faktorer som möjliggör tillväxt och produktivitet med utgångspunkt i aktuella europeiska initiativ. De tre ordförandeskapen kommer att främja diskussionen om en mer samordnad strategi på europeisk nivå till stöd för höga standarder, särskilt genom reglering, för säker och tillförlitlig användning av dessa former av teknik. På detta sätt kommer de att se till att utvecklingen av molnbaserade datortjänster underlättas och inte begränsas av någon europeisk förordning. Med tanke på den roll som dessa olika former av teknik kan spela för att förbättra den offentliga sektorns effektivitet kommer särskild uppmärksamhet att ägnas dessa i samband med översynen av handlingsplanen för europeisk e-förvaltning som löper ut 2015 och i samband med den aktuella reformen av dataskyddet.

När det gäller den yttre dimensionen av den digitala agendan kommer de tre ordförandeskapen att vid behov säkra en samordnad ståndpunkt för EU i Internationella teleunionen. De tre ordförandeskapen kommer likaså att främja en aktiv roll för EU till stöd för en styrningsmodell för internet med många olika berörda parter för att främja dess hållbarhet, säkerhet och utveckling.

ENERGI

Europeiska rådet bekräftade att de prioriteringar avseende vilka rådet bör uppvisa resultat är slutförandet av den inre energimarknaden senast 2014, att ingen EU-medlemsstat står utanför de europeiska gas- och elnäten efter 2015, öka diversifieringen av leverantörer och rutter, energiförsörjning och EU:s gaslagringskapacitet samt arbeta för en politisk överenskommelse mellan medlemsstater om ramen för klimat- och energipolitiken under perioden 2020–2030.

När det gäller slutförandet av den inre energimarknaden betyder detta att se till att nätföreskrifter antas och genomförs för elektricitet och gas inom ramen för fullt genomförd lagstiftning om energimarknaden. Det medges däremot att även om 2014 års milstolpe är betydelsefull, innebär den inte slutet för utvecklingen av den inre marknaden. Tre ordförandeskap kommer att se till att så sker dels genom att den inre marknads dynamik upprätthålls efter 2014, dels att ytterligare arbete utförs när det gäller i synnerhet detaljhandeln, konsumenternas roll samt en mer fullständig integration av gasmarknaden.

När det gäller infrastruktur och tidsfristen 2015 kommer insatserna att inriktas på ett effektivt genomförande av den nya förordningen om transeuropeiska energiinfrastrukturer och på att se till att de nyligen antagna projekten av gemensamt intresse får tillgång till finansiering, hantering av tillstånd och reglering. Nästa steg att vidta under de tre ordförandeskapen blir att förbereda för antagande av en andra förteckning över projekt av gemensamt intresse.

De tre ordförandeskapen kommer, med vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som Europeiska rådet lämnar och med beaktande av behovet av att öka säkerheten för investerare, bidra till att definiera energikomponenten för 2030-ramen för energi- och klimatpolitiken, med särskilt fokus på framtagande av en styrningsmodell som skulle kunna förbättra samstämmigheten för politiken mellan sektorer och medlemsstater, och på det viktiga bidrag som väntas komma från uppdaterad politik inom områdena energi från förnybara källor och energieffektivitet. Härvid kommer nya lagstiftningsförslag från kommissionen att ges lämplig prioritet.

De tre ordförandeskapen noterar också att användningen av hållbar biomassa är ett viktigt led i uppnåendet av minskade koldioxidutsläpp. Om det anses relevant kommer förhandlingarna om förslaget som berör indirekta ändringar av markanvändning i samband med biobränslen att avslutas.

Då EU:s beroende av extern energi förväntas öka bör EU vidareutveckla den externa dimensionen av sin energipolitik. De tre ordförandeskapen kommer därför att ta vederbörlig hänsyn till de nya och pågående förhandlingarna med strategiska partner och till diversifieringen av leverantörer och rutter samt till genomförandet av principerna för den inre energimarknaden i det europeiska grannskapet. I sammanhanget kommer det att vara betydelsefullt att förbereda ett effektivt fördrag för energigemenskapen efter 2016. Vid utarbetandet av en extern europeisk energipolitik bör därför särskild uppmärksamhet ägnas försörjningstryggheten. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta att öka den europeiska försörjningstryggheten, framför allt genom att reflektera över lagringskapaciteter, sammankopplingar, diversifiering av leverantörer, ytterligare marknadsliberalisering, inhemska energikällor, en bättre förhandlingsposition för EU samt energieffektivitetsaspekter för att minska energiberoendet tack vare framsteg i fråga om energikällor och en diversifiering av rutter.

EU:s övergång till en koldioxidsnål ekonomi kräver ständiga ansträngningar när det gäller FoU och innovation och en mer integrerad forsknings- och innovationskedja på EU-nivå. De tre ordförandeskapen kommer därför att underlätta genomförandet av färdplanen för energiteknik och innovation som knyter an till den strategiska planen för energiteknik (SET-planen).

Pågående insatser för att öka säkerheten för samtliga energikällor, både konventionella och icke-konventionella, kommer att fortsätta. Detta gäller i synnerhet när det gäller regleringsramen för kärnsäkerhet samt därtill hörande utveckling när det gäller ansvar och akutåtgärder.

JORDBRUK OCH FISKE

JORDBRUK

Genom att använda den fullständiga potentialen hos den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta verka för att Europeiska unionens jordbruks-, livsmedels- och fiskerisektorer ska utvecklas på ett hållbart, innovativt och miljövänligt sätt.

De tre ordförandeskapen kommer också att fortsätta arbeta för att förbättra konkurrenskraften för EU:s jordbruksprodukts- och livsmedelssektor genom att säkerställa att EU-lagstiftningen främjar konkurrenskraftsaspekter.

Inom området livsmedelssäkerhet kommer *Expo Milano 2015*, som ska tillägnas temat "Feeding the planet, energy for life", att bli ett milstolpesevenemang för Europeiska unionen. De tre ordförandeskapen kommer även att se till att EU också i fortsättningen fullt ut deltar i internationella diskussioner om jordbruk och livsmedelsförsörjning, främst inom ramen för Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och kommittén för tryggad global livsmedelsförsörjning.

När det gäller genomförandet av den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken kommer uppmärksamhet att ägnas de frågor som hör samman med stabiliseringen av jordbrukarnas inkomster.

De tre ordförandeskapen har åtagit sig att arbeta vidare med kommissionens förslag om att se över stödordningarna för tillhandahållande av frukt och grönsaker, bananer och mjölk till skolor, och förhandlingarna med Europaparlamentet i syfte att avsluta dessa ärenden på ett framgångsrikt sätt.

De tre ordförandeskapen avser också att ägna sin fulla uppmärksamhet åt en uppföljning av rådets svar på kommissionens rapport om genomförandet av 2007 års reform inom frukt- och grönsakssektorn inom ramen för sin behandling av alla kommissionsförslag för sektorn. På samma sätt planeras för juni 2014 en rapport från kommissionen om utvecklingen av marknadssituationen inom mjölk- och mjölkproduktsektorn i ljuset av tillämpningen av åtgärderna i mjölkpaketet. Rapporten som eventuellt kommer att åtföljas av lagstiftningsförslag kommer att analyseras noggrant.

Särskild vikt kommer att läggas vid att granska kommissionsförslaget om en översyn av förordningen om ekologiskt jordbruk, och särskilt reglerna om kontroll, import och bedrägeribekämpning. Dessutom kommer samtliga åtgärder som hör samman med förenkling av administrativa förfaranden och säkerställande av kvaliteten för ekologisk produktion att betraktas som prioriteringar.

De tre ordförandeskapen kommer också att inrikta sig på genomförandet av de viktigaste principerna i den reformerade gemensamma jordbrukspolitikerna i unionens yttersta randområden på grundval av ett initiativ från kommissionen.

Veterinära frågor, livsmedel och växtskydd

För att medborgarnas hälsa ska skyddas krävs att ständig uppmärksamhet ägnas säkerheten i de livsmedel medborgarna konsumerar varje dag.

De tre ordförandeskapen ska ägna prioriterad uppmärksamhet åt att utarbeta den rättsliga och politiska ramen inom detta område i syfte att säkerställa att alla EU-medborgare har tillgång till säkra livsmedel som inte är föremål för bedrägerier.

Vederbörlig hänsyn ska tas till det kommande *Expo Milano 2015* som tillägnas det övergripande temat livsmedel och livsmedelstrygghet.

De tre ordförandeskapen ska ägna lämplig uppmärksamhet åt fri rörlighet, spårbarhet och djurhälsa, eftersom dessa frågor har en direkt påverkan på människors hälsa och på en värdig behandling av alla djur och i synnerhet av husdjur.

De tre ordförandeskapen kommer att fokusera sitt arbete på att anta en ny förordning om nya livsmedel, som kommissionen lade fram i december 2013, tillsammans med förslag om förbud mot livsmedel framställda av djurkloner och förbud mot en reproduktionsteknik för kloning för jordbruksändamål.

Stark betoning kommer att läggas på problematiken med spridning av sjukdomar som kan överföras från djur till människor (zoonos), vilket skapar betydande ekonomiska förluster samt hot mot människors hälsa. Samarbetet mellan FAO (livsmedels- och jordbruksorganisation), OIE (Världsoorganisationen för djurhälsa) och WHO (Världshälsoorganisationen) för utrotning av sjukdomar som är gemensamma för människor och djur, bland annat i fråga om övervakning och forskningsverksamhet, kommer att stärkas.

De tre ordförandeskapen kommer att försöka slutföra djur- och hälsopaketet med siktet inställt på en enkel men effektiv lagstiftning och på att garantera hälso- och säkerhetsstandarder för hela livsmedelskedjan, en uppdatering av de nuvarande förordningarna om hälsa och säkerhet för hela livsmedelskedjan, inbegripet en översyn av förordningarna om skydd mot organismer skadliga för växter, tillverkning och saluförande av växtförökningsmaterial, officiella kontroller och andra officiella aktiviteter avsedda att säkerställa en effektiv tillämpning av lagar om växtskydd och produktion, djurhälsa och livsmedels- och foderproduktion, utsläppande på marknaden av veterinärläkemedel och foderläkemedel, kloning av djur för livsmedelsproduktion och utsläppande på marknaden av livsmedel från klonade djur, avelstekniska och genealogiska villkor för handel med och import till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem, översyn av hygienpaketet.

När det gäller förhandlingarna mellan EU och tredjeländer, ska de tre ordförandeskapen göra sitt yttersta för att nå en större överensstämmelse med internationella hälsostandarder som föreskrivs i avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder (SPS-avtalet) och som främjar export av jordbruks- och livsmedelsprodukter.

Skogsbruk

När det gäller skogsbruk kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta förhandlingarna om en rättsligt bindande överenskommelse om skogsfrågor, och kommer att säkerställa genomförandet av en ny strategi för skogsbruk i EU, med särskild inriktning på att maximera en effektiv och hållbar användning av skogsresurser inom ramen för en framtida klimat- och energistrategi för 2030.

Förenta nationernas forum om skogsbruk (New York, den 4–15 maj 2015) kommer att lämna ett betydande bidrag till en global popularisering och globalt främjande av en europeisk modell för skogsförvaltning i syfte att säkerställa en hållbar och ansvarstagande skogsförvaltning i hela världen.

FISKE

De tre ordförandeskapens huvudprioritering kommer att vara att göra sitt yttersta för att uppnå betydande framsteg med förberedelserna av en rättslig grund och fokusera på genomförandet av den nya gemensamma fiskeripolitiken och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).

Mot bakgrund av den ökade produktionen inom EU kommer särskild uppmärksamhet att ägnas vattenbruk, stärkande av de faktorer som hör samman med konkurrenskraft som representerar respekten för miljön och ekosystemen, livsmedelssäkerhet och kvalitet.

De tre ordförandeskapen kommer att inrikta sig på att nå överenskommelser om fiskemöjligheter för perioden 2015–2016 på EU-vatten och internationella vatten (TAC och kvoter: Förordning avseende EU-vatten och internationella vatten, Östersjön, Svarta havet, djuphavsarter), som kommer att behöva stå i full överensstämmelse med målen för den nya gemensamma fiskeripolitiken.

För att garantera hållbar förvaltning av fisket och i synnerhet målet att uppnå maximalt hållbart uttag (MSY) för alla bestånd kommer de tre ordförandeskapen att arbeta med att ta fram fleråriga förvaltningsplaner. Den nya ramen med tekniska åtgärder kommer att betraktas som en avgörande del av denna satsning.

Arbetet med att anpassa de olika befintliga förordningarna till Lissabonfördraget kommer följaktligen att fortsätta.

I ljuset av otillfredsställande uppgifter om bestånden i Medelhavet önskar de tre ordförandeskapen verka för sådana regionala förfaranden som medges enligt den nya gemensamma fiskeripolitiken – däribland genom antagande av förvaltningsplaner – för att garantera berörda medlemsstaters gemensamma åtgärder samt insatser av Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet för att införa lämplig förvaltning av åtgärder, som även berörda tredjeländer delar.

En särskild insats kommer att genomföras för att se till att unionens ståndpunkt företräds och samordnas på lämpligt sätt vid förhandlingar om partneravtal om fiske med tredjeländer och vid möten som planeras inom multilaterala organisationer och med kustländer inom fiskerisektorn.

MILJÖ

Miljöfrågor

De insatser för att skydda miljön och förvalta naturresurser på ett hållbart sätt omfattar bland annat sådana områden som biologisk mångfald och ekosystem, luftens kvalitet, hantering av avfall och vatten, artskydd och en sund hantering av kemikalier men också bredare frågor om styrning och bidrag till en inkluderande hållbar grön ekonomi. Grön tillväxt och resurseffektivitet har blivit stabila och starka prioriteringar för rådets insatser på området miljöpolitik, i en bredare kontext av hållbar utveckling. Att upprätthålla en hög nivå av miljöskydd samtidigt som den gröna tillväxten stimuleras (inklusive gröna jobb) genom exempelvis ekoinnovation, kommer därför att utgöra starka inslag i de tre ordförandeskapens arbetsprogram.

Mot denna bakgrund tillhandahålls genom den europeiska planeringsterminen en möjlighet att på ett bättre sätt integrera den miljömässiga hållbarheten i en vidare cykel av ekonomisk styrning genom att omvandla det till konkreta möjligheter för tillväxt och konkurrenskraft. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta sina ansträngningar för att göra den europeiska planeringsterminen grönare och därvid också beakta översynen av Europa 2020-strategin.

Vidareutvecklingen och översynen av miljölagstiftningen på grundval av nya kommissionsförslag som redan lagts fram (som t.ex. om luftkvalitet, plastpåsar) samt kommande förslag (t.ex. översyn av avfallsmålen, miljöinspektioner) kommer att utgöra kärnan i rådets program för att göra så stora framsteg som möjligt mot att tillsammans med Europaparlamentet anta nya lagstiftningsåtgärder. Man kommer att arbeta vidare med lagstiftningsförslaget om odling av genetiskt modifierade organismer.

När det gäller internationella frågor kommer uppföljningen av Rio+20 och agendan för perioden efter 2015 att kräva fortsatt intensivt arbete på EU-nivå och på internationell nivå mot att ta fram en samstämmig global ram som innefattar de reviderade millennieutvecklingsmålen och de nya målen för hållbar utveckling. Detta kommer även att omfatta förberedelser av möten inom det politiska högnivåforumet under 2014 och inom det reformerade UNEP med dess nya styrelseorgan med universellt medlemskap, UNEA, under 2014. De tre ordförandeskapen kommer också att engagera sig på internationell nivå i insatser för att genomföra andra resultat av Rio+20-konferensen och som avser bland annat en finansieringsstrategi för hållbar utveckling, hållbar konsumtion och produktion, framtagande av indikatorer som utgör komplement till BNP och den tredje internationella konferensen om små östater under utveckling under 2014. Dessa sistnämnda aspekter kommer också att kräva samordning mellan flera sektorer.

Dessutom kommer de tre ordförandeskapen att arbeta med ett stort antal multilaterala miljöavtal och andra internationella miljöprocesser som omfattar allt från långväga gränsöverskridande luftföroreningar till en sund förvaltning av kemikalier (inklusive bly) och avfall, och från biologisk mångfald och artskydd till valfångst och biologisk säkerhet. Alla dessa internationella processer och överenskommelser kommer att kräva intensiva och detaljerade förberedelser inom rådet och samordning av ståndpunkter inom EU, inbegripet vid internationella möten. Under 2014–2015 kommer dessa möten att omfatta mötet för parterna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, partskonferenserna för FN:s konvention om biologisk mångfald och det därtill hörande protokollet om biologisk säkerhet samt Nagoyaprotokollet från oktober 2014, möten om konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats, långlivade organiska föroreningar och partskonferensen i Basel 2015 samt möten om den nya Minamatakonventionen om bly, Cites, Internationella valfångstkommissionen, IPBES och EFE-möten samt FN-konventionen för bekämpning av ökenspridning.

Klimatförändring

Den internationella strategin för kampen mot klimatförändring står inför ett vägval.

Rådet kommer att fortsätta att arbeta vidare med den politiska ramen för klimat- och energifrågor för perioden 2020–2030 för att se till att EU efter år 2020 kommer att vara på god väg att uppfylla sina klimatmål samtidigt som man bidrar till en övergripande hållbarhet, ekonomisk konkurrenskraft och tillväxt samt tryggad energiförsörjning för EU.

De kommande två åren kommer att vara en avgörande och krävande period då åtgärder kommer att vidtas och viktiga åtaganden godkännas: överenskommelse om ett klimatavtal och en agenda för perioden efter 2015 måste nås under de kommande månaderna.

Under dessa förhandlingar har EU en viktig ledande roll att spela. I detta syfte kommer de tre ordförandeskapen att på ett aktivt sätt arbeta med EU-institutioner och medlemsstater, under föresatsen att den bästa vägen framåt är genom en global strategi och att klimatförändring, precis som energi, är en gränsöverskridande fråga med betydande konsekvenser för en hållbar utveckling.

De tre ordförandeskapen kommer att vara engagerade i att underlätta dialogen både på europeisk och global nivå för att nå en internationell överenskommelse om klimatförändring.

Härvid och på grundval av riktlinjer från Europeiska rådet, kommer de tre ordförandeskapen att utarbeta och samordna EU:s ståndpunkt på ett effektivt sätt, särskilt inför FN-konferenserna i december 2014 och i slutet av 2015, med målet att anta ett globalt, juridiskt bindande klimatavtal i Paris under 2015.

Härvid, kommer rådet att fortsätta att arbeta med sådana lagstiftningsförslag från kommissionen som förslaget om en reserv för marknadsstabilitet för EU:s utsläppshandelssystem, ingåendet av Doha-ändringen till Kyotoprotokollet och förslaget om övervakning, rapportering och kontroll av koldioxidutsläpp från havstransporter.

UTBILDNING, UNGDOMSFRÅGOR, KULTUR, AUDIOVISUELL POLITIK OCH IDROTT

Under ifrågavarande 18-månadersperiod kommer arbetsprioriteringarna inom de områden som omfattas av rådskonstellationen utbildning, ungdom, kultur och idrott att ha en nära anknytning till de mer övergripande ekonomiska och sociala utmaningar som EU står inför, och särskilt till EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning. För att säkerställa en bred och stark återhämtning för EU måste ungdomar utrustas med den rätta kompetensen för att hitta jobb och för att utveckla ett förhållningssätt som präglas av kreativitet och entreprenörskap bland våra medborgare. Härvid kommer de tre ordförandeskapen även att arbeta med övervakning av ungdomsgarantin i hela Europa samt med genomförandet av ungdomssysselsättningsinitiativet.

Den ekonomiska krisen har också fått allvarliga sociala konsekvenser, med lokala samhällen i Europa som hamnat under press att hantera stora mängder arbetslösa ungdomar och fler migranter vid en tidpunkt då den offentliga finansieringen för social infrastruktur har kämpat för att hitta besparingar. Det är nu avgörande att politiken för utbildning, ungdomsfrågor, idrott och kultur inriktas på behovet att stärka samhällen på gräsrotsnivå.

Inom alla dessa sektorer är möjligheten att modernisera tillhandahållandet av tjänster för att utnyttja den potential som ny digital teknik ger avgörande. Tekniska förändringar måste välkomnas och den potential som tekniken har för att förbättra våra ekonomier, samhällen och medborgarnas liv tillvaratas fullt ut men det är lika viktigt att våra grundläggande värderingar och principer upprätthålls. Under den 18-månadersperiod som denna ordförandeskapstrio täcker kommer påverkan av ny teknik att utgöra ett viktigt tema inom alla dessa sektorer, men främst inom utbildningssektorn, där den potential som finns hos resurser för öppen utbildning och kurser online redan på ett betydande sätt påverkar sektorn för högre utbildning, och inom den audiovisuella sektorn, där man förväntar sig ett förslag från kommissionen om att anpassa regelverket för tillhandahållande av audiovisuella tjänster i det "konvergerade" medielandskapet.

Utbildning

Morgondagens jobb kräver högre, mer arbetsmarknadsrelevanta färdigheter samt mer flexibilitet. De tre ordförandeskapen kommer att arbeta med en ny europeisk agenda för utbildning för att ge ny stimulans till utbildningens bidrag till den övergripande EU 2020-strategin och dess översyn med särskild hänvisning till bekämpningen av ungdomsarbetslösheten med inriktning på ungdomars medbestämmande och anställbarhet. En inledande politisk diskussion om de "ekonomiska argumenten för utbildning" kommer att belysa den påverkan som investering i utbildning kommer att få på en hållbar ekonomisk tillväxt och utmynna i rådets slutsatser.

För att markera slutet för den senaste 3-åriga arbetscykeln inom ramen för Utbildning 2020 som utgör den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete kommer en gemensam rapport från rådet och kommissionen att utarbetas och antas i början av 2015. Rapporten kommer att utvärdera de allmänna framstegen mot de överenskomna målen för den perioden. Den kommer senare att ligga till grund för att fastställa en ny uppsättning prioriterade områden och frågor på europeisk nivå med specifika mål att uppnå under nästa arbetscykel (2015–2017). Den gemensamma rapporten 2015 kommer också att ge en möjlighet att bedöma delutvärderingen av den strategiska ramen Utbildning 2020 som fastställdes 2009 för perioden fram till 2020, och enas om ändringar för att förbättra styrelsemetoder och funktionssättet för olika aspekter av den öppna samordningsmetoden.

De tre ordförandeskapen åtar sig att stärka det internationella samarbetet mellan universitet och högskolor och att stödja det nya Erasmus+-programmet för att uppnå omfattande och kontinuerliga utbyten av studenter.

I syfte att bredda debatten om öppna utbildningsresurser och digital undervisning/digitalt lärande, som gör det möjligt att utarbeta mer flexibla utbildningsmodeller kommer ett EU-toppmöte om digital och öppen utbildning att anordnas för att säkerställa att Europa tar tillvara på de möjligheter som den tekniska utvecklingen innebär, inbegripet debatttagande av alla intressenter och framtagande av nya politiska initiativ.

Europa står inför en rad utmaningar som endast kan mötas om vi har innovativa, välutbildade medborgare med företaganda, som är villiga att ta risker och initiativ. Entreprenörskap anses vara en av de nyckelkompetenser som alla medborgare behöver och företagandan måste främjas i tidig ålder redan i skolan. Rådet kommer också att fokusera på utbildning i entreprenörskap som ett medel för att skaffa färdigheter och kompetens för både privatliv och yrkesliv.

När det gäller yrkesutbildning kommer de tre ordförandeskapen på grundval av ett meddelande som väntas från kommissionen om framstegen inom Köpenhamnsprocessen, att uppmana rådet att anta slutsatser där de kortfristiga målen för nästkommande arbetsperiod 2015–2018 fastställs.

Rådet kommer också att uppmanas att anta slutsatser om politiken för formell och icke-formell utbildning för att minska avbruten skolgång, som är en av de fem nyckelmålen för Europa 2020-strategin, med särskilt beaktande av barn med invandrarbakgrund i ett sammanhang av språklig och kulturell mångfald.

De tre ordförandeskapen kommer också att ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om en integrering av utbildningssystemen och arbetsmarknaden genom en förstärkning av arbetsbaserade utbildningsvägar (så som lärlingsutbildning, praktik osv.), med särskild inriktning mot det så kallade dualistiska perspektivet. För att stödja denna integrering kommer de tre ordförandeskapen att arbeta med och särskilt fokusera på följande:

- Rörlighet på nationell och transnationell nivå för utbildning och ökade möjligheter till sysselsättning.
- Rationell användning och rationalisering av de olika EU-verktygen för ökad tydlighet (t.ex. Europass, Ecvet, EQF, Eqavet osv.) för att medge validering och erkännande av färdigheter och kompetens som skaffats i olika utbildningssammanhang.

I detta syfte spelar icke-formella och informella utbildningssammanhang en avgörande roll för bredare validering och erkännande av färdigheter och kompetens och de tre ordförandeskapen kommer att verka för erkännande av ideella organisationer som naturliga tillhandahållare av icke-formell och informell utbildning inom ramen för livslångt lärande samt för certifiering av medborgerlig kompetens och tekniska färdigheter som erhålls genom frivillig verksamhet och engagemang i ideella organisationer och initiativ, genom läroplaner för utbildning och genom europeiska verktyg för kompetensbedömning och överförbarhet.

De tre ordförandeskapen kommer att verka för att organisationer från tredje sektorn deltar i program för stöd till utbildning, förebyggande av skolavhopp och för ökad tillgång till högre teknisk och akademisk utbildning, som bidrar till att uppnå målen i 2020-strategin.

De tre ordförandeskapen kommer att stödja antagandet av lämpliga bestämmelser i EU:s budget för ungdomars frivilligarbete och utbildningsprogram utomlands i samarbete med organisationer i tredje sektorn för att vidga tillgången till språkutbildningsmöjligheter, anställbarhet och skapandet av ett europeiskt civilt medvetande.

Ungdomsfrågor

Dagens generation av ungdomar står inför en särskilt utmanande situation. Återhämtningen efter den ekonomiska krisen är fortfarande svag och förhållandena på arbetsmarknaden är fortsatt svåra. Det finns också problem när det gäller det låga intresset för och engagemanget i den politiska processen.

Mot denna bakgrund kommer ordförandeskapstrion för de 18 månaderna att prioritera genomförandet av den nya EU-arbetsplan för ungdomar som rådet antog i maj 2014. Härvid utgör den nyckelroll som ungdomars arbete och icke-formella och informella lärande som medel för att stärka kompetensutbildningen och anställbarheten en av de viktigaste prioriteringarna. Ungdomars arbete kan nå de socialt mest missgynnade individerna och dem som inte går någon formell utbildning. Förutom för anställbarheten spelar ungdomars arbete en nyckelroll när det gäller säkerställande av social sammanhållning i samhällen som är pressade på grund av höga arbetslöshetssiffror. Ungdomssektorns bidrag till att uppnå målen i Europa 2020-strategin bör kunna öka ytterligare genom stärkt sektorsövergripande samarbete.

På ungdomsområdet finns det en väletablerad praxis av samarbete mellan ordförandeskapen i samband med den strukturerade dialogen mellan offentliga myndigheter och ungdomar. Härvid är ungdomars medbestämmande det övergripande temat för den kommande 18-månadersperioden. Detta tema kommer att vara den gemensamma nämnare som ska säkerställa kontinuitet och konsekvens i de tre ordförandeskapens arbete. Inom temat medbestämmande kommer man att behandla ungdomars tillgång till rättigheter och vikten av ungdomarnas politiska deltagande.

Kultur

De tre ordförandeskapens mål kommer att vara att säkerställa att kulturens roll som ett värde och en vektor återspeglas på ett adekvat sätt i bidraget till Europa 2020-strategin. De tre ordförandeskapen kommer att fortsätta sina ansträngningar för att kultursektorn och den kreativa sektorn hanteras på ett lämpligt sätt vid genomförandet av hela spektrat av EU-program och instrument som är en del av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

De tre ordförandeskapen kommer att verka för att höja medvetenheten om att kulturen är en drivkraft för innovation och ett instrument för ökad social sammanhållning och byggande av socialt kapital. För att främja tillväxt och sysselsättning och entreprenörskap – särskilt bland ungdomar – i kultursektorn och den kreativa sektorn kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta utforska alternativa finansieringsmodeller för dessa sektorer och förbättra dessas tillgång till finansiering.

De tre ordförandeskapens aktiviteter kommer att syfta till att stimulera kreativa partnerskap mellan å ena sidan kultur och andra sidan sådana andra sektorer som ekonomi, forskning, affärliv, innovation och utbildning för att till fullo dra nytta av kulturens spridningseffekter till andra sektorer.

Som svar på de sociala utmaningar som Europa står inför i dagsläget kommer de tre ordförandeskapen att inrikta sig på kulturens inneboende värde att utveckla ett aktivt medborgarskap, kreativitet och färdigheter för att öka det kulturella deltagandet genom publikutveckling och en bredare tillgång till kultur, inbegripet online-tillgång.

För att visa kulturens sociala och ekonomiska inverkan kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta förstärka behovet av ett faktabaserat politiskt beslutsfattande.

De tre ordförandeskapen kommer att arbeta vidare med en strategisk metod för kulturen inom ramen för unionens yttre förbindelser med fokus på utvecklingssamarbete.

Mot bakgrund av att rådets nuvarande arbetsplan för kultur löper ut 2014, kommer en av de viktigaste prioriteringarna att vara att anta den nya arbetsplanen för nästa period som löper från och med 2015 och genomförandet av de prioriteringar som fastställs i den nya arbetsplanen.

De tre ordförandeskapen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt att lyfta fram det gemensamma kulturarvet genom att ta upp dess övergripande bidrag till målen för EU-politiken och Europa 2020-strategin.

Rådet kommer att uppmanas att anta slutsatser om kulturarvet ur ett strategiskt perspektiv samtidigt som särskilda rekommendationer ges om hur principen om integrering kan omsättas i praktiken.

För att höja medvetenheten om kulturens värde för samhället och dess roll som en spin-off till den kreativa sektorn kommer de tre ordförandeskapen också att fortsätta stödja utvecklingen av Europeana och användningen av digital teknik som ett medel för att generellt öka tillgången till kulturellt och kreativt innehåll online och till det europeiska kulturarvet i synnerhet för att stimulera kreativitet, främst bland ungdomar.

Audiovisuella frågor

Den ökande användningen av internet och mobila enheter som det medel som föredras för att ta del av audiovisuellt innehåll aktualiserar viktiga frågor om regleringen inom den audiovisuella sektorn som historiskt sett har baserats på sändningsmodellen. Direktivet om audiovisuella medietjänster från 2007 är EU:s rättsliga ram men den snabba tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden sedan dess kan komma att göra det nödvändigt med punktvisa anpassningar. Så snart kommissionen lagt fram ett förslag om att ändra direktivet om audiovisuella medietjänster kommer de tre ordförandeskapen att prioritera detta viktiga ärende.

Bland andra viktiga ämnen på det audiovisuella området återfinns tillgänglighet över gränserna och användning av kreativt innehåll online på den inre digitala marknaden som ska upprättas senast 2015. Att tillhandahålla digitalt innehåll på den inre marknaden hänger nära samman med en modernisering av Europas upphovsrättsliga system i enlighet med vad som beslutades i Europeiska rådets slutsatser från oktober 2013. De tre ordförandeskapen kommer att se till att kulturell mångfald upprätthålls också i den digitala miljön.

Frågor som rör digitaliseringen av europeiska biografier och det europeiska audiovisuella kulturarvet kommer också att tas upp för att garantera att europeisk film framgångsrikt träder in i digitalåldern.

Idrott

Rådet enades i maj 2014 om en ny EU-arbetsplan för idrott, där prioriteringarna för samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på idrottsområdet fastställs för de kommande tre åren. Den övergripande prioriteringen för de tre ordförandeskapen under deras 18 månaders-period blir att säkerställa ett effektivt genomförande av den nya arbetsplanen.

Idrottens roll, särskilt på gräsrotsnivå, som ett sätt att upprätthålla bra, socialt sammanhållna lokalsamhällen och som en miljö där ungdomar kan skaffa sig "mjuka färdigheter" för att stärka sin anställningsbarhet kommer också att lyftas fram mot bakgrund av dess tydliga koppling till EU:s Europa 2020-agenda. Bland andra viktiga ämnen som också kommer att tas upp finns vikten av investeringar i idrottsanläggningar, den roll som frivilligarbete spelar, de funktionshindrades behov och behovet av ett tillvägagångssätt som bygger på lika möjligheter (t.ex. jämställdhetsfrågor).

Uppmuntran till att redan i tidig ålder utöva idrott, inte bara för den kroppsliga utvecklingen utan även för att forma utbildning, attityder och värderingar kommer också att vara en prioritering vid utformningen av ett "globalt idrottskoncept".

Fokus kommer också att ligga på yrken inom idrottsområdet för att öka och underlätta sysselsättningspotentialen för denna sektor.

De tre ordförandeskapen kommer även att prioritera främjandet av fysisk aktivitet för att förbättra hälsan och sprida en hälsosam livsstil på alla nivåer och för alla åldrar, med särskild hänvisning till genomförandet av rådsrekommendationen om hälsofrämjande fysisk aktivitet för målgrupper, och främjandet av kvalitetsutbildning i gymnastik inom skolan.

Frågan om uppgjorda matcher kommer förmodligen att stå högt på dagordningen och det kommer att vara viktigt att se till att EU står kvar i frontlinjen för internationella ansträngningar att hitta praktiska och effektiva sätt för att bekämpa detta hot mot den sportsliga integriteten. I sammanhanget är det troligt att EU:s ratificering av Europarådets konvention som för närvarande håller på att slutföras blir en prioritering.

På området anti-dopning kommer de tre ordförandeskapen att fortsätta säkerställa att EU och dess medlemsstater samarbetar och samordnar på ett effektivt sätt för att behålla ett starkt inflytande i Världsantidopningsbyrån. Dessutom kommer dopning inom idrott (på amatörnivå) att lyftas fram.